നിരാകരണ പത്രം

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന പ്രമാണത്തിന്റെ സഹായത്താടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാര കക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധിന്യായ നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

വെങ്കടേഷ് @ ചന്ദ്രയും മറ്റുള്ളവരും മുതലായവർ

v.

കർണാടക സംസ്ഥാനം

(2018-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 1476-1477)

2022 ഏപ്രിൽ 19

[ജസ്റ്റിസ് ഉദയ് ഉമേഷ് ലളിത് , ജസ്റ്റിസ് പമിദിഘണ്ടം ശ്രീ നരസിംഹ]

1872-ലെ തെളിവ് നിയമം: 27-ാം വകുപ്പ്- സുസ്ഥാപിതമായ നിയമനിലപാട്- തെളിവ് നിയമത്തിന്റെ 27-ാം വകുപ്പിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകളുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ മാത്രമേ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ എന്ന് പറയാനാകൂ- ചില വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയുടെ പ്രത്യേകമായ ആ ഭാഗം മാത്രമേ തെളിവുകളിൽ അടയാളപ്പെടുത്താൻ കഴിയൂ, അല്ലാതെ പ്രസ്താവന മുഴുവൻ കഴിയില്ല - മുൻകാല ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ വിവരിച്ച മുൻകാല വസ്തുതകളെല്ലാം, സ്വയം കുറ്റം ചാർത്തുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവയാണ്, അവ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് നൽകിയ കുറ്റസമ്മതത്തിന് തുല്യമായതിനാൽ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല.

പ്രവർത്തിയും നടപടിക്രമവും: 1872-ലെ തെളിവ് നിയമത്തിന്റെ 27-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം വസ്തുത കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയുടെ ആ ഭാഗം മാത്രമേ പ്രോസിക്യൂട്ടിംഗ് ഏജൻസി രേഖപ്പെടുത്താവൂ-പ്രതി പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് മുൻപാകെ നടത്തുന്ന, തെളിവ് നിയമത്തിന്റെ തത്വങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റസമ്മതം സമർപ്പിക്കുന്ന രീതി ഉടനടി അവസാനിപ്പിക്കണം, കാരണം അത്തരം പ്രസ്താവനകൾക്ക് കോടതിയുടെ മനസ്സിനെ നേരിട്ട് സ്വാധീനിക്കാനും മുൻവിധിയുണ്ടാക്കാനുമുള്ള പ്രവണത ഉണ്ടായിരിക്കാം.

തെളിവുകൾ: സാഹചര്യ തെളിവുകൾ-നിയമപരമായ നിലപാട്-കുറ്റം ചെയ്യ എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം, കൂടാതെ തെളിവുകളുടെ ശൃംഖല രൂപപ്പെടുത്തുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ അടിത്തറ നൽകാത്തവിധം പൂർണ്ണമായിരിക്കണം, കൂടാതെ അവ

പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ടത് ഒഴികെയുള്ള സാധ്യമായ എല്ലാ അനുമാനങ്ങളും തിരസ്കരിക്കുന്നതും ആകണം.

മാധ്യമ വിചാരണ: പ്രത്യാഘാതങ്ങളും പരിമിതികളും- കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും, ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം നിർണ്ണായകമായ തെളിവാണോ എന്നതും ഒരു ടിവി ചാനലിലൂടെയല്ല കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത്, ഒരു കോടതിയാണ് അത് ചെയ്യേണ്ടത്- സ്വമേധയാ ഉള്ള ഒരു പ്രസ്താവന എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, വിഷയം കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്യും-പൊതു വേദി കോടതികളുടെ പ്രത്യേക അധികാരപരിധിയിലുള്ള അത്തരം ചർച്ചകൾക്കോ തെളിവെടുപ്പിനോ ഉള്ള സ്ഥലമല്ല - കോടതികളുടെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അത്തരം സംവാദങ്ങളോ ചർച്ചകളോ ക്രിമിനൽ നീതിയുടെ ഭരണത്തിൽ നേരിട്ട് ഇടപെടുന്നതിന് തുല്യമാണ്.

ക്രിമിനൽ നിയമം: മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലുള്ള പ്രതികളുടെ പങ്കാളിത്തം പരിഗണിക്കുന്നതിൽ കോടതിയുടെ സമീപനം - വേർതിരിവ്, ജാമ്യ നടപടികളിലും വിചാരണ നടപടികളിലും - ജാമ്യാപേക്ഷ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടം ഉൾപ്പെടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലെ സമീപനം ഗുണപരമായി വ്യത്യസ്തമാണ്- ജാമ്യം പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ഒരു പ്രതിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അയാളെ വിട്ടയച്ചാൽ സാമൂഹിക താൽപ്പര്യത്തെ ബാധിക്കുന്ന മുൻവിധികളും സന്തുലിതമാക്കുക എന്നതാണ് പ്രാഥമിക ആശങ്ക, അതിനാൽ മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലുള്ള ടിയാന്റെ പങ്കാളിത്തം പരിഗണിക്കുന്നത് ഉചിതവും അനുയോജ്യവുമാണ് - എന്നാൽ ശിക്ഷാവിധി രേഖപ്പെടുത്തണോ ഇല്ലയോ എന്നതിലെ അന്തിമ വിലയിരുത്തലിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ, ഒരു സംഘത്തിന്റെയോ കൂട്ടത്തിന്റെയോ സംഘടനയുടെയോ അംഗത്വം തന്നെ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് തുല്യമോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗുരുതരമായ രൂപമോ ആകുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിഷയം അതിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പൂർണ്ണമായും പരിഗണിക്കണം-ശിക്ഷാവിധി വിധിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ അവസാനിച്ച വിധിന്യായങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ നിയമത്തിന് അറിയാവുന്ന രീതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം പ്രസക്തമായ ഒരു ഘടകമായിരിക്കാം -ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതിയെ കർശനമായാണോ ഉദാരമായാണോ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന ചോദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റ് കാര്യങ്ങളിലുള്ള സ്ഥാപിതമായ പങ്കാളിത്തം തീർച്ചയായും പ്രസക്തമായിരിക്കും.

അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

വിധി: *പുലുകുരി കോട്ടയ്യയും മറ്റുള്ളവരും v. കിംഗ്- എമ്പറർ* കേസിൽ പ്രിവി കൌൺസിൽ, വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നയാളുടെ വീട്ടിൽ കത്തി കണ്ടെത്തിയതുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതിനാൽ "ഞാൻ എ-യെ കുത്തിയത് ഇതുപയോഗിച്ചാണ്" എന്ന വാക്കുകൾ സ്വീകാര്യമല്ല എന്ന് വിധിച്ചിരുന്നു. ഈ യുക്തി പ്രയോഗിച്ചാൽ, ചില വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയുടെ ആ ഭാഗം മാത്രമേ തെളിവായി അടയാളപ്പെടുത്താൻ കഴിയൂ, മുഴുവൻ പ്രസ്താവനയും അല്ല. നിലവിലെ കേസിലേക്ക് വരുമ്പോൾ, പ്രിവി കൌൺസിൽ എടുത്തുകാണിച്ച തത്വവും ഉദാഹരണവും അനുസരിച്ച്, "ഇവിടെയാണ് ഞങ്ങൾ കൊലപാതകം നടത്തിയത്" എന്ന പ്രയോഗം രേഖപ്പെടുത്താൻ പാടില്ല. അതുപോലെ, മുൻകാല ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ വിവരിച്ച സ്വയം-കുറ്റം ചാർത്തലിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള എല്ലാ മുൻ വസ്തുതകളും, ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് നൽകിയ കുറ്റസമ്മതത്തിന് തുല്യമായി അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും അതനുസരിച്ച് വായിക്കണം. [18-ാം ഖണ്ഡിക] [579-സി-എഫ്]

2. വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയുടെ ആ ഭാഗം മാത്രമായി രേഖപ്പെടുത്താതെ, മുഴുവൻ പ്രസ്താവനയും രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രവണത പ്രോസിക്യൂട്ടിംഗ് ഏജൻസിയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ പ്രക്രിയ മുഖേന, തെളിവ് നിയമത്തിന്റെ തത്വങ്ങളാൽ വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രതിയുടെ കുറ്റസമ്മതം രേഖകളിൽ കയറിക്കൂടുന്നു. അത്തരം പ്രസ്താവനകൾക്ക് കോടതിയുടെ മനസ്സിനെ നേരിട്ട് സ്വാധീനിക്കാനും മുൻവിധിയുണ്ടാക്കാനുമുള്ള പ്രവണത ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ സമ്പ്രദായം ഉടൻ അവസാനിപ്പിക്കണം. നിലവിലെ കേസിൽ, വിചാരണക്കോടതി മുഴുവൻ പ്രസ്താവനകളും വേർതിരിച്ചെടുക്കുക മാത്രമല്ല അവയെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദികളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഡി.വി.ഡിയിൽ റെക്കോർഡുചെയ്ത് കോടതിയിൽ പ്ലേ ചെയ്ത കാട്ടിയത് വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി എന്നതാണ് ഇവിടെ കാണുന്ന മറ്റൊരു അസ്വസ്ഥതാജനകമായ സവിശേഷത. അത്തരമൊരു പ്രസ്താവന ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോടുള്ള കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളത് തന്നെയാണ്, അതിനാൽ തെളിവ് നിയമത്തിന്റെ തത്വങ്ങളാൽ പൂർണ്ണമായും വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. കുറ്റസമ്മതം നടത്താൻ പ്രതികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിയമത്തിലെ 164-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഉചിതമായ നടപടിയ്ക്കായി അവരെ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ ഹാജരാക്കി കുറ്റസമ്മതം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അന്വേഷണ സംവിധാനത്തിന് ഒരുക്കാമായിരുന്നു. ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള യാതൊരു വ്യതിചലനവും സ്വീകാര്യമല്ല, അത് അംഗീകരിക്കാനും തെളിവായി രേഖപ്പെടുത്താനും കഴിയില്ല. ആ ഡി.വി.ഡി പ്രസ്താവനകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചത് വഴി വിചാരണക്കോടതിക്ക്

തെറ്റുപറ്റി. വാസ്തവത്തിൽ, അവർ ശിക്ഷാവിധി സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം തീർപ്പാക്കുവാൻ അതിനെ ആശ്രയിക്കുക വരെ ചെയ്തു. [19-ഉം 20-ഉം ഖണ്ഡികകൾ] [579-എഫ്-എച്ച്; 580-എ-സി]

3. അന്വേഷണ ഏജൻസി റെക്കോർഡ് ചെയ്ത ഡി.വി.ഡിയിൽ പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകൾ ഉദയ ടിവിയുടെ "പുട്ട മുട്ട" എന്ന പരിപാടിയിൽ പ്ലേ ചെയ്യുകയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ വഷളാക്കിയത്. ഈ ഡി.വി.ഡി ഒരു സ്വകാര്യ ടിവി ചാനലിന്റെ കൈകളിലേക്ക് പോകാൻ അനുവദിക്കുക, അങ്ങനെ അത് ഒരു പ്രോഗ്രാമിൽ പ്ലേ ചെയ്യാനും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനും അനുവദിച്ചു എന്നത് കൃത്യവിലോപവും നീതിന്യായ ഭരണത്തിൽ നേരിട്ടുള്ള ഇടപെടലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം നിർണ്ണായക തെളിവാണോ എന്നതുമെല്ലാം തീരുമാനിക്കേണ്ടത് ഒരു ടിവി ചാനൽ അല്ല, ഒരു കോടതിയാണ് അത് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത്. സ്വമേധയാ ഉള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയുണ്ടെങ്കിൽ, വിഷയം കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്യും. കോടതികളുടെ പ്രത്യേക അധികാരപരിധിയിലുള്ള അത്തരം ചർച്ചകൾക്കോ തെളിവെടുപ്പിനോ അത്തരം പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യാനോ ഉള്ള സ്ഥലമല്ല പൊതു വേദി. കോടതികളുടെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അത്തരം സംവാദങ്ങളോ ചർച്ചകളോ ക്രിമിനൽ നീതിയുടെ ഭരണത്തിൽ നേരിട്ട് ഇടപെടുന്നതിന് തുല്യമാണ്. [21-ാം ഖണ്ഡിക] [580-ഡി-എഫ്]

4. ജാമ്യാപേക്ഷ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടം ഉൾപ്പെടെ ചില ഘട്ടങ്ങളിലെ സമീപനം ഗുണപരമായി വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം. ജാമ്യം പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ഒരു പ്രതിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അയാൾ മോചിതനായാൽ സാമൂഹിക താൽപര്യത്തിന് എങ്ങനെ പ്രതികൂലം ആകും എന്നതും തമ്മിൽ സന്തുലിതമാക്കുക എന്നതാണ് പ്രാഥമിക ആശങ്ക. അതിനാൽ മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം പരിഗണിക്കുന്നത് ഉചിതവും അനുയോജ്യവുമാണ്. എന്നാൽ ശിക്ഷാവിധി രേഖപ്പെടുത്തണമോ വേണ്ടയോ എന്ന അന്തിമ വിലയിരുത്തലിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ, ഒരു സംഘത്തിന്റെയോ സംഘടനയുടെയോ അംഗത്വം തന്നെ ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗുരുതരമായ രൂപമായി കണക്കാക്കാനോ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിഷയം അതിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പരിഗണിക്കണം. വീണ്ടും, ശിക്ഷാവിധി വിധിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ അവസാനിച്ച വിധിന്യായങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ നിയമത്തിന് അറിയാവുന്ന രീതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം പ്രസക്തമായ ഒരു ഘടകമായിരിക്കാം. ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതിയെ കർശനമായാണോ ഉദാരമായാണോ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന

ചോദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ സ്ഥാപിതമായ മറ്റ് വിഷയങ്ങളിലെ ഇടപെടലുകൾ തീർച്ചയായും പ്രസക്തമായിരിക്കും. [23-ാം ഖണ്ഡിക] [581-ബി-ഇ]

ശരദ് ബേർഡിചന്ദ് സർദ *v.* മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, എ.ഐ.ആർ **1984** എസ്.സി **1622: [1985] 1** എസ്.സി.ആർ **88;** മുഷീർ ഖാൻ @ ബാദ്ഷാ ഖാനും മറ്റൊരാളും *v.* മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം, **(2010) 2** എസ്.സി.സി **748: [2010] 2** എസ്.സി.ആർ **119**-ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

പുലുക്കുറി കോട്ടയ്യയും മറ്റുള്ളവരും *v.* കിംഗ്-ചക്രവർത്തി, എ.ഐ.ആർ **(34) 1947** പി. സി. **67**-പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേസ് നിയമ പരാമർശം

[1985] 1 എസ്.സി.ആർ 88	**ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു**	**25-ാം ഖണ്ഡിക**
[2010] 2 എസ്.സി.ആർ 119	**ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു**	**31-ാം ഖണ്ഡിക**

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരികത: 2018-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 1476-1477.

2011-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 799, 2012-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 637 എന്നിവയിൽ ബംഗളൂരുവിലെ കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ 04.09.2017 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ലക്ഷ്മിഷ് എസ്. കമത്ത്, കൌസ്തുഭ് ശുക്ല, ശ്രീമതി സ്മൃതി അഹൂജ, ശ്രീമതി നാൻസി ഷമീം എന്നീ അഭിഭാഷകർ.

എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി എ.എ.ജി നിഖിൽ ഗോയൽ, വി.എൻ.രഘുപതി എന്നീ അഭിഭാഷകർ.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്.

ജസ്റ്റിസ് ഉദയ് ഉമേഷ് ലളിത്

1. 2010-ലെ ക്രിമിനൽ റഫറൻസ് കേസ് നം.14, 2011-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 799, 2012-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 637 എന്നിവയിൽ ഹൈക്കോടതി[1] 2017 സെപ്റ്റംബർ 4 തീയതിയിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതു വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനും എതിരെയാണ് 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രതികൾ സമർപ്പിച്ച പ്രത്യേക അനുമതി വഴിയുള്ള അപ്പീലുകൾ.

2. അപ്പീൽവാദികളെയും 5 മുതൽ 9 വരെയുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രതികളെയും 2001-ലെ സെഷൻസ് കേസ് നം.443, 2004-ലെ സെഷൻസ് കേസ് നം. 55 എന്നിവയിൽ ഐ.പി.സി 396-ാം വകുപ്പ്[2] പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതിന് വിചാരണക്കോടതി[3] വിചാരണ ചെയ്തിരുന്ന. 9-ാം പ്രതി വിചാരണയ്ക്കിടെ മരിക്കുകയും അവർക്കെതിരായ നടപടികൾ നിർത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. വിചാരണക്കോടതി 17.09.2010-ലെ തങ്ങളുടെ വിധിയിന്യായത്തിലൂടെ 5 മുതൽ 8 വരെയുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയെങ്കിലും ഐ.പി.സി 34-ാം വകുപ്പ്, 396-ാം വകുപ്പുമായി ചേർത്ത് വായിച്ചത് പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തതിന് അപ്പീൽവാദികളെ ശിക്ഷിച്ചു. തുടർന്നുള്ള 30.09.2010-ലെ ശിക്ഷാവിധി പ്രകാരം വിചാരണക്കോടതി എല്ലാ അപ്പീൽവാദികൾക്കും അവർ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന് വധശിക്ഷ വിധിച്ചു.

3. ഇത് വധശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ 2010-ലെ ക്രിമിനൽ റഫറൻസ് കേസ് നം. 14 ലേക്ക് നയിച്ചു. 2011-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 799-ഉം 2012-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം. 637-ഉം അപ്പീൽവാദികൾ, അതായത്, നിലവിൽ ശിക്ഷ ലഭിച്ച പ്രതികൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. തങ്ങളുടെ നിലവിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവുകളിലൂടെയും ഹൈക്കോടതി വധശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് മതിയായ കാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയില്ല. ഐ.പി.സി 394-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഉള്ള കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതിന് അപ്പീൽവാദികൾ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

1 ബംഗളൂരുവിലെ കർണാടക ഹൈക്കോടതി

2 1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം

3 XXXIV അഡീഷണൽ സിറ്റി സിവിൽ ആൻഡ് സെഷൻസ് ജഡ്ജി (സ്പെഷ്യൽ കോടതി), സെൻട്രൽ ജയിൽ പരിസരം, ബെംഗളൂരു

4. ബെംഗളൂരുവിലെ വിജയനഗര പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ 28.10.1999-ലെ എഫ്.ഐ.ആർ പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത 1999-ലെ ക്രൈം നം. 874-ൽ നിന്നാണ് നിലവിലെ നടപടികൾ വരുന്നത്. ഡോ. പ്രകാശ് വിഷ്ണു നടത്തിയ റിപ്പോർട്ടിംഗ് ഇനിപ്പറയും വിധമാണ്:-

"ഞാൻ, ഡോ. പ്രകാശ് വിഷ്ണു, ഇന്ന് രാവിലെ 9.15 മണിയോടെ, ബൌറിംഗ് ഹോസ്പിറ്റലിലെ എന്റെ ജോലിക്കായി പതിവുപോലെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയെന്ന് ഇതിനാൽ അറിയിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും സുഖമായി ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഞാനും എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും മാത്രമാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും വെവ്വേറെ താക്കോൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്റെ അച്ഛൻ ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസിൽ ഇമ്പോസറായി ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. എന്റെ അമ്മ ഞങ്ങളുടെ വീടിന് സമീപം ഒരു നോവെൽറ്റി സ്റ്റോർ നടത്തി വന്നിരുന്നു.

ഇന്ന് ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഞാൻ ജോലി കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് എന്തോ കരിഞ്ഞ മണം വന്നു. ഞാൻ അമ്മയെ 2-3 തവണ വിളിച്ചു. ഒരു മറുപടിയും ഉണ്ടായില്ല. ഞാൻ തന്നെ പോയി വാതിൽ തുറന്നു, അടുക്കളയിൽ സ്റ്റവ് ഓൺ ആയി കിടപ്പുണ്ടായി. ഞാൻ അത് അതേപടി നിർത്തി മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു, മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ, എന്റെ അമ്മ രക്തത്തിൽ കുളിച്ച് കിടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. പാനും അവിടെ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, അവർ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച്, ഞാൻ അവരെ അബോധാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഉണർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയമിടിപ്പ് നിലച്ചു (മിടിപ്പുകൾ ഇല്ലാത്തതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി). ശരീരം മുഴുവൻ നീലനിറത്തിലായിരുന്നു. നാവ് പുറത്തേക്ക് നീണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ വിറച്ചുപോവുകയും വളരെ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് അയൽവാസികൾ വന്ന് അവിടെ ഒത്തുകൂടി. എന്റെ അമ്മയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കുറ്റവാളികളെ കണ്ടെത്തി അവർക്കെതിരെ ഉചിതമായ നടപടി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് താഴ്മയായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇന്നലെ, എന്റെ അച്ഛന് രാത്രി ജോലി ഉണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹം രാവിലെ 6.00-ന് തിരിച്ചെത്തി."

അതനുസരിച്ച്, ഐ.പി.സി 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അജ്ഞാതർക്കെതിരെ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.

5. അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ, പരേതയുടെ അമ്മ, സഹോദരി, ഭർത്താവ് എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തി, മരണപ്പെട്ടയാൾ സാധാരണയായി ചില സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ ധരിക്കാറുണ്ടെന്നും നടന്ന കൃത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി അത് മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ശരീരത്തിൽ നടത്തിയ എക്സ്.പി-2 എന്ന് പിന്നീട് അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഇൻക്വസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടിൽ ചെവിയിൽ പരിക്കുകൾ കാണിച്ചു, ഇത് കമ്മലുകൾ എടുക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചതായിരിക്കാം.

6. മൃതദേഹം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയത് ഡോ. എസ്.ബി. പാട്ടീൽ ആയിരുന്നു, പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടും പിന്നീട് എക്സ്.പി-14 എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തി. പരേതക്ക് 13 പരിക്കുകളുണ്ടെന്ന് പി-14 സൂചിപ്പിച്ചു. 1 മുതൽ 10 വരെ പരിക്കുകൾ ഇരുമ്പുദണ്ഡ് കൊണ്ട് ഉണ്ടായതാകാനാണ് സാധ്യതയുണ്ടെന്നും 11-13 പരിക്കുകൾ കത്തി ഉപയോഗിച്ച് ഉണ്ടായതായും മെഡിക്കൽ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ സൂചിപ്പിച്ച ബാഹ്യ പരിക്കുകൾ ചുവടെ:

"1. വലത് ചെവിയിൽ നിന്ന് 7 സെന്റിമീറ്റർ ഉയരത്തിൽ 3 സെന്റിമീറ്റർ x 1 സെന്റിമീറ്റർ വലുപ്പത്തിൽ അസ്ഥി ആഴത്തിൽ ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്;

2. നം.(1) മുറിവിന് 2.5 സെന്റീമീറ്റർ മുകളിൽ വലത് പാരിറ്റലിന് മുകളിൽ അസ്ഥി ആഴത്തിൽ 5 സെന്റിമീറ്റർ x 2 സെന്റിമീറ്റർ വലുപ്പമുള്ള ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്.

3. നം.(2) മുറിവിന്റെ 2 സെന്റിമീറ്റർ ഇടതുവശത്തുള്ള ഇന്റർ പാരിറ്റൽ മേഖലയ്ക്ക് മുകളിൽ 2 സെന്റിമീറ്റർ x 0.5 സെന്റിമീറ്റർ വലുപ്പമുള്ള ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്.

4. മസ്തിഷ്ക ദ്രവ്യം പുറത്തേക്ക് ഒഴുകുന്ന രീതിയിൽ തലയോട്ടി അറയുടെ ആഴത്തിൽ ഇടത് പാരിറ്റൽ പ്രദേശത്ത് 5 സെന്റിമീറ്റർ x 3 സെന്റിമീറ്റർ ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്. ഇടത് ചെവിയിൽ നിന്ന് 10 സെന്റിമീറ്റർ ഉയരത്തിലാണ് ഇത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

5. ഇടത് ചെവിക്ക് 4 സെന്റിമീറ്റർ ഉയരത്തിലായി തലയോട്ടി അറയുടെ ആഴത്തിൽ ഫ്രണ്ടോ പാരിറ്റൽ ടെമ്പോറൽ മേഖലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 10 സെന്റിമീറ്റർ x 3 സെന്റിമീറ്റർ ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്.

6. ടെമ്പോറൽ മേഖലയിൽ ഇടത് ചെവിക്ക് 1 സെൻ്റിമീറ്റർ മുകളിലായി 4 സെൻ്റിമീറ്റർ x 1 സെൻ്റിമീറ്റർ വലുപ്പത്തിൽ തലയോട്ടി അറയുടെ ആഴത്തിൽ ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്.

7. ഒസിപ്പിറ്റൽ മേഖലയുടെ ഇടതുവശത്ത് നം.(5) മുറിവിന്റെ പിന്നിൽ 4 സെൻ്റിമീറ്റർ x 1.5. സെൻ്റിമീറ്റർ വലുപ്പത്തിൽ അസ്ഥി ആഴത്തിൽ ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്.

8. മധ്യ ഒസിപ്പിറ്റൽ മേഖലയിൽ 3 സെന്റിമീറ്റർ x 1 സെന്റിമീറ്റർ വലുപ്പത്തിൽ അസ്ഥി ആഴത്തിൽ ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്.

9. വലത് ചെവിക്ക് 7 സെന്റിമീറ്റർ പിന്നിലും മുകളിലുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വലത് പരിയേറ്റൽ-ഒസിപ്പിറ്റൽ പ്രദേശത്ത് ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്.

10. ഇടത് ഒസിപ്പിറ്റൽ പ്രദേശത്ത് 1.5 സെന്റിമീറ്റർ x 1 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ അസ്ഥി ആഴത്തിൽ ലാസറേറ്റഡ് മുറിവ്.

11. വലത് ചെവി ലോബ്യൂളിന് മുകളിൽ 1 സെന്റിമീറ്റർ x 0.5 സെന്റിമീറ്റർ x 0.5 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ ഇൻസൈസ്ഡ് മുറിവ്.

12. ഇടത് ചെവി ലോബ്യൂളിന് മുകളിൽ 1 സെൻ്റിമീറ്റർ x 0.5 സെൻ്റിമീറ്റർ x 0.5 സെൻ്റിമീറ്റർ അളവിൽ ഇൻസൈസ്ഡ് മുറിവ്.

13. ഇടത് തള്ളവിരലിന്റെ ഡിസ്റ്റൽ ഫാലിംക്സ് വശത്തിന് മുകളിൽ 3 സെന്റിമീറ്റർ x 2 സെന്റിമീറ്റർ വലുപ്പത്തിൽ പേശി ആഴത്തിൽ ഇൻസൈസ്ഡ് മുറിവ് .

പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"3. സ്കാൽപ്പ് തുറന്നപ്പോൾ രക്തം സ്കാൽപ്പിലും തലയോട്ടിയുടെ ഇടത് ഫ്രോണ്ടൽ അസ്ഥിയിലും, ഇടത് പാർഷ്യൽ അസ്ഥിയിലും, ഇടത് ടെമ്പൊറൽ അസ്ഥിയിലും എക്കൂവെർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായി, കൂടാതെ ഒസിപ്പിറ്റൽ അസ്ഥി അനവധി കഷ്ണങ്ങളായി ഒടിയുകയും ഒടിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് രക്തം എക്സ്ട്രാവെർട്ട് ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

4. ഒടിവുകൾ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മെംബ്രൻ ലാസറേറ്റ് ചെയ്തിരുന്നു.

5.തലച്ചോറിന്റെ അടിത്തട്ടിലും ഉപരിതലത്തിലും ഉടനീളം സബ്ഡ്യൂറൽ, സബരാക്നോയിഡ് രക്തസ്രാവങ്ങളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, കൂടാതെ തലച്ചോറിന്റെ ഇടതുവശത്ത് കൂടി അത് ഭാഗികമായി വറ്റിയിരിക്കുന്നു.

7. സംഭവം നടന്ന് 15 മാസത്തിലേറെ കഴിഞ്ഞ്, ഈ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 01.02.2001-ന് അപ്പീൽവാദികളെ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. അറസ്റ്റ് ചെയ്തതിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ, അപ്പീൽവാദികളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴികൾ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തി. ഈ നാല് പ്രസ്താവനകളും എക്സ്. പി-21, പി-22, പി-23, പി-24 എന്ന് വിചാരണയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അവ വിധിന്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നത് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

"27. ഒന്നാം പ്രതി തന്റെ സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രസ്താവന നൽകി, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

> "കുട്ടികൾക്ക് ഭക്ഷണവും വെള്ളവും യാചിക്കുന്നതിന്റെ മറവിൽ കൃഷ്ണാടുവും ലക്ഷ്മി, വെങ്കട ലക്ഷ്മി, പദ്മ എന്നീ സ്ത്രീകളും മൂഡൽപാല്യയിലെ ഒരു വീടിന്റെ വാതിൽ തുറപ്പിക്കുകയും അവിടെ നിന്ന് പോവുകയും ചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ ഞങ്ങളെല്ലാവരും വീടിനകത്തേക്ക് ഓടിക്കയറി. എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരൻ വെങ്കിടേഷ് എന്ന രമേഷ് വീടിന്റെ വാതിലിൽ കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. ആ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീയെ ഞങ്ങൾ വലിച്ചിഴച്ച് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവരുടെ വായ ഞാൻ ബലമായി അടച്ചുപിടിച്ചു, മുനികൃഷ്ണ തന്റെ വടി ഉപയോഗിച്ച് അവരുടെ തലയുടെ പിൻഭാഗത്ത് ആക്രമിച്ചു, ചിക്കഹനുമ തന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന കത്തി കൊണ്ട് ആ സ്ത്രീയുടെ ചെവി തുളച്ചു, ഞാൻ ആ സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു ജോടി കമ്മലുകളും (വോളെ) സ്വർണ്ണ വളകളും തട്ടിയെടുത്തു. മുനികൃഷ്ണ അവരുടെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് രണ്ട് മാലകൾ തട്ടിയെടുത്തു, നല്ലതിമ്മ ഒരു മോതിരവും ഒരു ജോടി വെള്ളി പാദസരങ്ങളും എടുത്ത് ദൊഡ്ഡഹനുമയുടെ ഭാര്യയായ ലക്ഷ്മിക്ക് കൈമാറി. ഞങ്ങൾ ഇരുമ്പ് വടിയും കത്തിയും അതിൽ ഡ്രെയിനേജിന്റെ വശത്ത് സ്ഥാപിച്ച വേലിയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. മോഷ്ടിച്ച ആഭരണങ്ങൾ ഞാൻ രാജ മാർക്കറ്റിലെ ഒരു കടയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിറ്റു. എന്നെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയാൽ, ഞങ്ങൾ കൊലപാതകം നടത്തിയ സ്ഥലവും കത്തിയും വടിയും എറിഞ്ഞ സ്ഥലവും ഞങ്ങൾ കാണിച്ചുതരാം. ഞങ്ങൾ ആഭരണങ്ങൾ വിൽക്കുകയും മേല്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ

വാങ്ങുകയും ചെയ്യും കട ഞങ്ങൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുതരാം", അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ മഹസറിലെ എക്സ്.പി-21 ആയി ഉൾപ്പെടുത്തി.

28. രണ്ടാം പ്രതി തന്റെ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴി ഇങ്ങനെ നൽകിഃ

"കുട്ടികൾക്ക് ഭക്ഷണവും വെള്ളവും യാചിക്കുന്നതിന്റെ മറവിൽ കൃഷ്ണാടുവും ലക്ഷ്മി, വെങ്കട ലക്ഷ്മി, പത്മ എന്നീ സ്ത്രീകളും മൂഡൽപാല്യയിലെ ഒരു വീടിന്റെ വാതിൽ തുറപ്പിക്കുകയും അവിടെ നിന്ന് പോവുകയും ചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ ഞങ്ങളെല്ലാവരും വീടിനകത്തേക്ക് ഓടിക്കയറി. എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരൻ വെങ്കിടേഷ് എന്ന രമേഷ് വീടിന്റെ വാതിലിൽ കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. ആ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീയെ ഞങ്ങൾ വലിച്ചിഴച്ച് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. എന്റെ മൂത്ത സഹോദരൻ അവരുടെ വായ അടച്ചുപിടിച്ചു, എന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വടി കൊണ്ട് ഞാൻ അവരുടെ തലയുടെ പിൻഭാഗത്ത് ഇടിച്ചു, ചിക്കഹനുമ തന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന കത്തി കൊണ്ട് ആ സ്ത്രീയുടെ ചെവിയിൽ തുളച്ചു, എന്റെ മൂത്ത സഹോദരൻ ആ സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു ജോടി കമ്മലുകളും (വോളെ) സ്വർണ്ണ വളകളും തട്ടിയെടുത്തു, 'ഞാൻ അവരുടെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് രണ്ട് മാലകൾ ഊരിയെടുത്തു, നല്ലത്തിമമ്മ ഒരു മോതിരവും ഒരു ജോടി വെള്ളി പാദസരവും എടുത്ത് ദൊഡ്ഡഹനുമയുടെ ഭാര്യയായ ലക്ഷ്മിയ്ക്ക് കൈമാറി. ഞങ്ങൾ ഇരുമ്പ് വടിയും കത്തിയും അതിൽ ഡ്രെയിനേജിന്റെ വശത്ത് സ്ഥാപിച്ച വേലിയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. ഞാൻ മോഷ്ടിച്ച ആഭരണങ്ങൾ രാജ മാർക്കറ്റിലെ ഒരു കടയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിറ്റു. എന്നെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയാൽ, ഞങ്ങൾ കൊലപാതകം നടത്തിയ സ്ഥലവും കത്തിയും വടിയും എറിഞ്ഞ സ്ഥലവും ഞങ്ങൾ കാണിച്ചുതരാം. ഞങ്ങൾ ആഭരണങ്ങൾ വിൽക്കുകയും മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്യും കട ഞങ്ങൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുതരാം" അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ മഹസറിലെ എക്സ്.പി-21 ആയി ഉൾപ്പെടുത്തി.

29. മൂന്നാം പ്രതി തന്റെ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴി ഇങ്ങനെ നൽകിഃ

"കുട്ടികൾക്ക് ഭക്ഷണവും വെള്ളവും യാചിക്കുന്നതിന്റെ മറവിൽ കൃഷ്ണാടുവും ലക്ഷ്മി, വെങ്കട ലക്ഷ്മി, പത്മ എന്നീ സ്ത്രീകളും മൂഡൽപാല്യയിലെ ഒരു വീടിന്റെ വാതിൽ

തുറപ്പിക്കുകയും അവിടെ നിന്ന് പോവുകയും ചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ ഞങ്ങളെല്ലാവരും വീടിനകത്തേക്ക് ഓടിക്കയറി. എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരൻ വെങ്കിടേഷ് എന്ന രമേഷ് വീടിന്റെ വാതിലിൽ കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. ആ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീയെ ഞങ്ങൾ വലിച്ചിഴച്ച് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവരുടെ വായ ഞാൻ അടച്ചുപിടിച്ചു, മുനികൃഷ്ണ തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വടി ഉപയോഗിച്ച് അവരുടെ തലയുടെ പിൻഭാഗത്ത് ആക്രമിച്ചു, ചിക്കഹനുമ തന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന കത്തി കൊണ്ട് ആ സ്ത്രീയുടെ ചെവിയിൽ തുളച്ചു, വെങ്കിടേഷ് എന്ന ചന്ദ്ര ആ സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു ജോടി കമ്മലുകളും (വോളെ) സ്വർണ്ണ വളകളും തട്ടിയെടുത്തു. മുനികൃഷ്ണ അവരുടെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് രണ്ട് മാലകൾ ഊരിയെടുത്തു, ഞാൻ ഒരു മോതിരവും ഒരു ജോടി വെള്ളി പാദസരവും എടുത്ത് ദൊഡ്ഡഹനുമയുടെ ഭാര്യയായ ലക്ഷ്മിക്ക് കൈമാറി. ഞങ്ങൾ ഇരുമ്പ് വടിയും കത്തിയും അതിൽ ഡ്രൈയിനേജിന്റെ വശത്ത് സ്ഥാപിച്ച വേലിയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. ഞാൻ മോഷ്ടിച്ച ആഭരണങ്ങൾ രാജ മാർക്കറ്റിലെ ഒരു കടയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിറ്റു. എന്നെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയാൽ, ഞങ്ങൾ കൊലപാതകം നടത്തിയ സ്ഥലവും കത്തിയും വടിയും എറിഞ്ഞ സ്ഥലവും ഞങ്ങൾ കാണിച്ചുതരാം. ഞങ്ങൾ ആഭരണങ്ങൾ വിൽക്കുകയും മേല്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്ത കട ഞങ്ങൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്തുതരാം" അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ മഹസറിലെ എക്സി.പി-23 ആയി ഉൾപ്പെടുത്തി.

30. നാലാമത്തെ പ്രതി അവരുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴി ഇങ്ങനെ നൽകിഃ

"ഞാനും പത്മയും വെങ്കടലക്ഷ്മിയും കൃഷ്ണാടുവും ഒരു വീട് തിരിച്ചഞ്ഞു വന്നു. ഒരു ദിവസം ഞങ്ങൾ വെള്ളം ചോദിക്കുന്നതിന്റെ മറവിൽ വാതിൽ തുറപ്പിക്കുകയും, ഉടൻ തന്നെ വെങ്കടേഷ്, മുനികൃഷ്ണ, നല്ലതിമ്മ, വെങ്കടേഷ് എന്ന രമേഷ്, കൃഷ്ണാടു എന്നീ പുരുഷന്മാർ വീടിനകത്തേക്ക് ഓടിക്കേറുകയും ചെയ്തു, ഞങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് പോയി. അതിനുശേഷം പുരുഷന്മാർ മടങ്ങിയെത്തി, ആ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു സ്ത്രീയെ ആക്രമിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ആ സ്ത്രീ അവരുടെ ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ തട്ടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തതായി ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു, ഒപ്പം നല്ലതിമ്മ ആ വീട്ടിൽ നിന്ന് എടുത്ത ഒരു ജോഡി വെള്ളിപാദസരങ്ങളും എനിക്ക് തന്നു. കൂടാതെ, എന്റെ

ചെലവുകൾക്കുള്ള തുകയും അദ്ദേഹം നൽകി. ഞാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് എനിക്ക് നൽകിയ പാദസരം ആണ്, അവരെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയാൽ അവർ പുരുഷന്മാർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത വീട് തിരിച്ചറിയുകയും കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യാമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. നല്ലതിമ്മ എനിക്ക് നൽകിയ വെള്ളിപ്പാദസരം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്", അവർ അത് മഹസാറിൽ എക്സി.പി-24 വഴി കൈമാറി. ""

8. 6.2.2001-ന്, അപ്പീൽവാദികളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രസ്താവനകൾ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു ഡി.വി.ഡിയിൽ റെക്കോർഡുചെയ്തു, അവ പിന്നീട് എക്സി.പി-25 മുതൽ പി-28 വരെ എന്ന് വിചാരണയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തി. വിചാരണക്കോടതിയുടെ ഈ ഡി.വി.ഡിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചർച്ച അതിന്റെ വിധിന്യായത്തിന്റെ 35-ാം ഖണ്ഡികയിലാണ്. ഈ ഡി.വി.ഡിയിൽ റെക്കോർഡ് ചെയ്തത് ഉദയ ടിവിയുടെ "സുട്ട മുട്ട" എന്ന പരിപാടിയിൽ പ്ലേ ചെയ്യുകയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തതായി തോന്നുന്നു.

9. പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, 4-ാം പ്രതി ലക്ഷ്മമ്മ എന്ന ലക്ഷ്മിയുടെ അറസ്റ്റിന്റെ സമയത്ത് ഒരു സ്വർണ്ണ മോതിരവും ഒരു ജോടി വെള്ളി പാദസരങ്ങളും കണ്ടെടുത്തിരുന്നു. അവരുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രസ്താവനകളുടെ റെക്കോർഡിംഗ് കഴിഞ്ഞ് ഏഴ് ദിവസത്തിലധികം, അതായത് 07.02.2001, 08.02.2001 എന്നീ തീയതികളിൽ, മൂന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ അന്വേഷണ സംഘത്തെ ഡി. ജനാർദ്ദന ഷെട്ടിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള സത്യനാരായണ ജ്വല്ലറി മാർട്ട് എന്ന ആഭരണക്കടയിലേക്ക് നയിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, അതിന്റെ ഫലമായി ഇനിപ്പറയുന്ന ആഭരണങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തു:

07.02.2001 തീയതിയിൽ

1	1-ാം പ്രതി -വെങ്കിടേഷ് എന്ന ചന്ദ്ര	മൂന്ന് സ്വർണ്ണ വളകളും ഒരു ജോടി സ്വർണ്ണ കമ്മലുകളും കണ്ടെടുത്തു.
2	2-ാം പ്രതി- മുനികൃഷ്ണ എന്ന കൃഷ്ണ	രണ്ട് ഇഴകളുള്ള താലിമാല ആയ സ്വർണ്ണ ചെയിനും ഒരു സ്വർണ്ണ നെക്ലസും കണ്ടെടുത്തു

08.02.2001.10 തീയതിയിൽ.

1.	3-ാം പ്രതി- നല്ലതിമ്മ	സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള 13 വസ്തുക്കൾ കണ്ടെടുത്തു.

10. 09.02.2001-ന്, 2-ാം പ്രതി മുനികൃഷ്ണ അന്വേഷണ സംഘത്തെ ഒരു ഡ്രെയിനേജിനടുത്തുള്ള ഒരു തുറന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് നയിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, അതിന്റെ ഫലമായി മഞ്ജുനാഥ എന്ന് പേരുള്ള ഒരു പഞ്ച് സാക്ഷിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഒരു ഇരുമ്പ് വടിയും കത്തിയും (വിചാരണയിൽ എം.ഒ-16, എം.ഒ-17 എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്നു)കണ്ടെടുത്തു, വിചാരണയിൽ മഞ്ജു നാഥയെ പി.ഡബ്ല്യു-12 ആയി പരിശോധിച്ചു. വിചാരണക്കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്ത അത്തരം വീണ്ടെടുക്കലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

> "36. കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതിനായി, കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാൻ പ്രതികൾ ഉപയോഗിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന ഇരുമ്പ് വടിയും കത്തിയും പിടിച്ചെടുത്ത സമയത്ത് ഹാജരായിരുന്ന സാക്ഷിയായും പിടിച്ചെടുക്കുന്ന സമയത്ത് മഹസറിൽ ഒപ്പിട്ട വ്യക്തിയായും മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ പി.ഡബ്ല്യു-12 ആയി മഞ്ജുനാഥ എന്നയാളെ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ചു. ഈ തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, രണ്ടാം പ്രതി, എം.ഒ-16 (ഇരുമ്പ് വടി), എം.ഒ-17 (കത്തി) എന്നിവ മൂഡലപാളയയിലെ ശാന്തവേരി ഗോപാല ഗൗഡ നഗറിലെ 5-ാം ക്രോസിൽ ഡ്രെയിനേജിന് സമീപമുള്ള ഒരു തുറന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് കണ്ടെടുത്തതായി കണ്ടെത്തി, ഈ ഇനങ്ങൾ പോലീസ് പിടിച്ചെടുക്കുകയും, എക്സി.പി-11 അനുസരിച്ച് ആ സമയത്ത് ഒരു മഹസർ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. എക്സി.പി-11 (എ) തന്റെ ഒപ്പ് ആണെന്ന് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു, എം.ഒ-16-ഉം 17-ഉം പ്രതികളായ മുനികൃഷ്ണ പുറത്തെടുത്ത ആയുധങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു.

11. എം.ഒ-16, എം.ഒ-17 എന്നിവ രാസപരിശോധനയ്ക്ക് അയച്ചു, രണ്ട് വസ്തുക്കളിലും മനുഷ്യ രക്തം കലർന്നിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തി. എന്നിരുന്നാലും, പിന്നീട് എക്സി.പി-10 എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ എഫ്.എസ്.എൽ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, രക്തഗ്രൂപ്പ് നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, പരിശോധനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ ഫലം ലഭിച്ചില്ല. കണ്ടെടുത്ത സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ തിരിച്ചറിയൽ

പരേഡിന് വിധേയമാക്കിയില്ലെങ്കിലും പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരേതയുടെ ബന്ധുക്കൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞതായി പറയപ്പെടുന്നു.

12. അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം പ്രതികളെ 2001-ലെ സെഷൻസ് കേസ് നം. 443-ലും 2004-ലെ 55-ലും വിചാരണക്കോടതിയിൽ വിചാരണക്കായി അയച്ചു. തങ്ങളുടെ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി, പ്രോസിക്യൂഷൻ 24 സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യത്തെ ആശ്രയിക്കുകയും 29 രേഖകൾ എക്സി.പി-1 മുതൽ പി-39 വരെ ആയി അടയാളപ്പെടുത്തുകയും സമർപ്പിച്ച പ്രസക്ത വസ്തുതകൾ എം.ഒ-1 മുതൽ എം.ഒ-17 വരെ ആയി അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ സാരാംശം ഇനിപ്പറയും വിധമായിരുന്നു:-

എ. പരേതയുടെ ഭർത്താവ് ആയ പി.ഡബ്ല്യു-1, ശ്രീ വിഷ്ണു, താൻ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം, പരേതയെ രക്തത്തിൽ കുളിച്ചുകിടക്കുന്ന നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയെന്നും അതേ രാത്രിയിൽ തന്നെ പരേത ധരിച്ചിരുന്ന സ്വർണ്ണത്തിന്റെ താലിമാല, സ്വർണ്ണ നെക്ലേസ്, മൂന്ന് സ്വർണ്ണ വളകൾ, ഒരു മോതിരം, ഒരു ജോടി വെള്ളി പാദസരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ കാണ്മാനില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതായും പറഞ്ഞു.

ബി. പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയി സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞുവെന്ന പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പരേതയുടെ സഹോദരി പി.ഡബ്ല്യു-2, ശാരദാമണി പിന്തുണച്ചില്ല. അവരെ കൂറുമാറിയ സാക്ഷിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

സി. പി.ഡബ്ല്യു-3, പി.ഡബ്ല്യു-7, പി.ഡബ്ല്യു-22 എന്നിവർ ഇൻക്വസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് എക്സി.പി-2-ന്റെ പഞ്ച് സാക്ഷികളായിരുന്നു, അതേസമയം പി.ഡബ്ല്യു-4, ആർ മോഹൻ കുമാർ സ്പോട്ട് മഹ്സർ എക്സി.പി-3-യുടെ പഞ്ച് സാക്ഷിയായിരുന്നു. പി.ഡബ്ല്യു-5 ബാബു, അറസ്റ്റ് ചെയ്ത സമയത്ത് 4-ാം പ്രതിയുടെ ദേഹത്ത് നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത സ്വർണ്ണ മോതിരത്തിന്റെയും ഒരു ജോടി വെള്ളി പാദസരങ്ങളുടെയും തിരിച്ചിലിനും പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനും പഞ്ച്

സാക്ഷിയായിരുന്നു. മഹസർ എക്സ്.പി-6-ന്റെ പഞ്ച് സാക്ഷിയായിരുന്ന പി.ഡബ്ല്യു-6, രുദ്ര പ്രസാദ്, ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്ന 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ അന്വേഷണ സംഘത്തെ കൊലപാതകം നടന്നതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പരേതയുടെ വീട്ടിലേക്ക് നയിച്ചത്.

ഡി. എം.ഒ-16 ആയ ഇരുമ്പ് വടിയും എം.ഒ-17 ആയ കത്തിയും പരിശോധിച്ചതായും അതിൽ മനുഷ്യന്റെ രക്തക്കറയുള്ളതായി കണ്ടെത്തിയതായും എക്സ്.പി-10-ൽ തന്റെ അഭിപ്രായം താൻ അഭിപ്രായം നൽകിയതായും കലബുർഗിയിലെ ഫോറൻസിക് ലബോറട്ടറി ഡയറക്ടർ പി.ഡബ്ല്യു-10, സുരേഷ് ഗാവോങ്കർ പറഞ്ഞു.

ഇ. 1,2,3 എന്നീ പ്രതികളുടെ നിർദേശപ്രകാരം ആഭരണങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തതിന് പി.ഡബ്ല്യു-11, പി.ഡബ്ല്യു-13 എന്നിവ പഞ്ച് സാക്ഷികളായിരുന്നു, അതേസമയം പി.ഡബ്ല്യു-12 മഞ്ജുനാഥ് എം.ഒ-16 ഇരുമ്പ് വടിയും എം.ഒ-17 കത്തിയും കണ്ടെടുത്തതിന് പഞ്ച് സാക്ഷിയായിരുന്നു.

എഫ്. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോ. എസ്. ഡി. പാട്ടീൽ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലാത്തതിനാൽ, പി.ഡബ്ല്യു-14 ആയ ബെംഗളൂരുവിലെ വിക്ടോറിയ ഹോസ്പിറ്റലിലെ ഫോറൻസിക് മെഡിസിൻ പ്രൊഫസർ മഞ്ജുനാഥിനെ എക്സ്.പി-14 പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് രചയിതാവിന്റെ ഒപ്പ് തെളിയിക്കാൻ വിസ്തരിച്ചു.

ജി. പരേതയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതെന്ന് പറഞ്ഞ് പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയതുമായ ആഭരണങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ പരേതയുടെ അമ്മ പി.ഡബ്ല്യു-18 ജയമ്മയ്ക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

എച്ച്. 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികളിൽ നിന്ന് സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച പി.ഡബ്ല്യു-23, ഡി. ജനാർദ്ദൻ ഷെട്ടി, മുകളിൽ 9-ാം ഖണ്ഡികയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് പോലെ 2001 ഫെബ്രുവരി 7,8 തീയതികളിൽ നടന്ന വീണ്ടെടുക്കലിനെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകി.

ഐ. പി.ഡബ്ല്യു-24, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഡെപ്യൂട്ടി പോലീസ് സൂപ്രണ്ട്, എൻ. ചലപതി, അപ്പീൽവാദികളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴികൾ ആയ എക്സ്. പി-21 മുതൽ പി-24 വരെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഉൾപ്പെടെ അന്വേഷണത്തിൽ സ്വീകരിച്ച നടപടികളെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകി. 06.02.2001-ന് വൈകുന്നേരം, അപ്പീൽവാദികളുടെ മൊഴികൾ ഡി.വി.ഡികളിൽ വീഡിയോ റെക്കോർഡിംഗ് വഴി റെക്കോർഡ് ചെയ്തതായും, അത് എക്സ്.പി-25 മുതൽ പി-28 വരെ ആയി രേഖപ്പെടുത്തിയതായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അപ്പീൽവാദികൾ അംഗങ്ങളാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സംഘത്തിനെതിരായ കേസുകൾ സംബന്ധിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ നൽകുന്ന എക്സ്.പി-29 ചാർട്ടും അദ്ദേഹം ഹാജരാക്കി. എന്നിരുന്നാലും, കുറ്റപത്രങ്ങൾ, മൊഴികൾ അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവുകൾ എന്നിവയുടെ രൂപത്തിൽ രേഖകളൊന്നും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. എക്സ്.പി-29 ചാർട്ട് സംബന്ധിച്ച ഒരു ചോദ്യം പോലും സംഹിതയുടെ 313-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള പരിശോധനയിൽ അപ്പീൽവാദികളോട് ചോദിച്ചില്ല.

13. അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരായ, അതായത് 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾക്കെതിരായ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് മറ്റുകാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രസ്താവനകളായ എക്സ് പി-21, പി-22, പി-23, പി-24 എന്നിവയും ഡി.വി.ഡി ആയ എക്സ്.പി-25 മുതൽ പി-28 വരെ ഉള്ളതിനെയും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണക്കോടതി സ്വീകരിച്ചു. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസക്തമായ ചർച്ച ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

"31. ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട്, 1,2,3 എന്നീ നമ്പറിലുള്ള എല്ലാ പ്രതികളും എം.ഒ-6 മുതൽ 10 വരെയുള്ളവയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് വസ്തുക്കളോ പി.ഡബ്ല്യു-23-ന് വിറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ടാണ് പി.ഡബ്ല്യു-23, പ്രതി തനിക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ വിറ്റു എന്ന് കോടതിയിൽ മൊഴി നൽകിയത് എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. തെറ്റായ തെളിവുകൾ നൽകാനോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതികളെ ഉപദ്രവിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ തെളിവുകൾ നൽകാനോ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കെതിരെ വിദ്വേഷവും അസൂയയും വിദ്വേഷവും വെറുപ്പും ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകൻ പ്രതികൾക്കെതിരെ വിദ്വേഷമോ അസൂയയോ ദുരുദ്ദേശ്യമോ ഉള്ളതായി ഒരു വാദമോ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും തെളിവുകളോ നൽകിയിട്ടില്ല. കൂടാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പി.ഡബ്ല്യു-23 വസ്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടേതാണെന്നും, 1, 2, 3 എന്നീ പ്രതികൾ ഈ വസ്തു അദ്ദേഹത്തിന് വിൽക്കുകയും അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ച് അദ്ദേഹം അത് തിരികെ നൽകുകയും ചെയ്തു എന്നും ആ സമയത്ത് പി.ഡബ്ല്യു-11 ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന സമയത്ത് പി.ഡബ്ല്യു-12, രംഗസ്വാമി സന്നിഹിതനായിരുന്നുവെന്നും കൂടാതെ, എക്സി.പി-24 എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രസ്താവന പ്രകാരം, നാലാമത്തെ പ്രതി ലക്ഷ്മമ്മ, ഒരു ജോടി കമ്മലുകൾ (വോളെ), ഒരു ജോടി പാദസരങ്ങൾ എന്നിവ ധരിച്ചിരുന്നു എന്നും, കൂടാതെ ഒരു സാരിയും (ജ്വല്ലറികളിൽ നിന്ന് കടത്തിയ ഇനങ്ങൾ) പോലീസിന് കൈമാറി എന്നും പി.ഡബ്ല്യു-1 മനസിലാക്കി. തന്റെ സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രസ്താവനയിൽ അവർ ഈ ഘടകങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു. കൂടാതെ, ഈ സാധനങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ട എക്സി.പി-5-ൽ മഹസർ വഴി സാക്ഷിയായ പി.ഡബ്ല്യു-5 ബാബുവിന്റെ മുമ്പാകെയാണ് പിടിച്ചെടുത്തത്. പോലീസ് അവരുടെ സ്റ്റേഷനിലെ ഒരു വനിതാ കോൺസ്റ്റബിൾ മുഖേന അവർക്ക് മറ്റൊരു സാരി ധരിക്കാൻ നൽകിയെന്നും അവർ മോഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് സാരി, കമ്മൽ (വോളെ), പാദസരം എന്നിവ പിടിച്ചെടുത്തുവെന്നും ഈ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പാദസരം എം.ഒ-5 ആണെന്നും ബാബു തന്റെ തെളിവുകളിൽ വ്യക്തമാക്കി. തന്റെ കൂട്ടാളിയായ നല്ലതിമ്മ മോഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കൾ തനിക്ക് കൈമാറിയെന്നും എക്സി.പി-5 (എ) തന്റെ ഒപ്പാണെന്നും പ്രതി ലക്ഷ്മി പറഞ്ഞു. ആ ദിവസം ഇൻസ്പെക്ടർ ചലപതി തന്നെ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് വിളിച്ചതായും സ്റ്റേഷനിൽ പ്രതിയെ തനിക്ക് കാട്ടിത്തന്ന ശേഷം അവരാണ് കവർച്ച നടത്തിയതെന്ന് പറഞ്ഞതായും, ചില വസ്തുക്കൾ മേശപ്പുറത്ത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നും അവരെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം മഹസർ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടതായും ക്രോസ്-

വിസ്താര സമയത്ത് അവർ പറഞ്ഞു, കൂടാതെ തന്റെ പുനർപരിശോധനയിൽ എം.ഒ-5-ഉം മറ്റ് വസ്തുക്കളും പ്രതി ലക്ഷ്മിയിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ് പിടിച്ചെടുത്തതെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

32. ഈ വസ്തുക്കൾ എങ്ങനെ തങ്ങളുടെ കൈവശമായി എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതികൾ കോടതിയിൽ ഒരു തരത്തിലും വ്യക്തത വരുത്തിയിട്ടില്ല, കൂടാതെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ തങ്ങളുടേതാണെന്ന് അവർ തെളിയിച്ചിട്ടില്ല, കൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും കൈമാറുകയും ചെയ്ത വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് നൽകിയ പ്രസ്താവനയും സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രസ്താവനയും തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27-ാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് നീതിയുക്തവും ഉചിതവുമാണ്, കോടതി അത് നിർവഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

33. കൂടാതെ, ലക്ഷ്മമ്മ വെങ്കിടേഷ് എന്ന ചന്ദ്ര, മുനികൃഷ്ണ, ദൊഡ്ഡഹനുമ (ഈ കേസിൽ പ്രതികളല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ ചിന്നപ്പയും ദൊഡ്ഡഹനുമയും) ഡി.വി.ഡി. യിൽ എക്സി.പി-25 ആയി തങ്ങളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴി നൽകി, അതിൽ ഈ കുറ്റകൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

34. പ്രതികളായ ദൊഡ്ഡഹനുമ, മുനികൃഷ്ണ, വെങ്കിടേഷ് എന്ന ചന്ദ്ര, മരിച്ച ചിന്നപ്പ, ലക്ഷ്മണ്ണ എന്നിവർ നൽകിയ 313 പ്രസ്താവനയിൽ 26-ാം നം. ചോദ്യത്തിന് സ്വമേധയാ മൊഴി നൽകുകയും അത് സി.ഡി-യിലും ഡി.വി.ഡി-യിലും രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് പ്രദർശിപ്പിക്കുമെന്നും കാണണമെന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ, മുനികൃഷ്ണ, വെങ്കിടേഷ് എന്ന ചന്ദ്ര, ലക്ഷ്മമ്മ എന്നിവർ അത് കാണില്ലെന്നും അവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നും പറയില്ലെന്ന് മറുപടി നൽകുകയും ഈ മറുപടി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

35. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഡി.വി.ഡി ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട്, (എക്സി.പി-25) 1-ഉം 2-ഉം 4-ഉം പ്രതികൾ സ്വമേധയാ പ്രസ്താവനകൾ നൽകി, അതിൽ കാണുന്ന വ്യക്തികൾ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള 1-ഉം 2-ഉം 4-ഉം പ്രതികൾ ആണ്, അവർ നൽകിയ പ്രസ്താവന നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, സ്വാഭാവിക രീതിയിൽ സമ്മർദ്ദമോ ഭീഷണിയോ നേരിടാതെ സ്വാഭാവികമായി അവരുടെ പ്രസ്താവന നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്ന് കാണാം. അത് റെക്കോർഡുചെയ്യുമ്പോൾ ഉള്ള അവരുടെ പ്രകൃതം നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, അവർക്ക് ഒരു പിരിമുറുക്കമോ സമ്മർദ്ദമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ഇത് സ്വാഭാവികമായി നൽകിയ പ്രസ്താവന ആണെന്ന് മനസിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. അവർ ഒരു പ്രസ്താവനയും നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ

അല്ലെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവന പോലീസ് സമ്മർദ്ദത്തിലാക്കി നേടുകയും രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർക്ക് അവരുടെ 313-ാം വകുപ്പ് പ്രസ്താവനയിൽ അത് പറയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അത്തരമൊരു മറുപടി നൽകാതെ, അവർ സംഭവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരുടെ ഫോട്ടോകൾ ഉൾപ്പെട്ട സി.ഡി-യും ഡി.വി.ഡി-യും കാണാൻ പോലും താല്പര്യപ്പെട്ടില്ല, കൂടാതെ പ്രതികൾ പങ്കെടുത്ത സൂട്ട മുട്ട പരിപാടിയും കാണാനും കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നും പറയാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് അവർ നൽകിയ പ്രസ്താവന കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അവർ അത് കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ അവർ സ്വയം തിരിച്ചറിയുകയും അവർ നൽകിയ പ്രസ്താവനയുടെ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടി വരുമായിരുന്നു എന്ന് മനസിലാക്കാം. പക്ഷേ, അവർ സി.ഡി-യും ഡി.വി.ഡി-യും കാണില്ലെന്നും, കൂടാതെ ഒരു മറുപടിയും നൽകില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു അതിന് പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം യഥാർത്ഥ വസ്തുതകൾ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുക എന്നതായിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു."

14. വിചാരണക്കോടതി ഒടുവിൽ ഇങ്ങനെയൊരു നിഗമനത്തിലെത്തി:

"52. 1 മുതൽ 3 വരെയുള്ള പ്രതികൾ നൽകിയ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 4-ാം പ്രതി ലക്ഷ്മമ്മ, മറ്റുള്ളവരുമായി ചേർന്ന് വെള്ളം ചോദിക്കുന്നതിന്റെ മറവിൽ പരേതയുടെ വസതിയിലേക്ക് പോയി വീടിന്റെ വാതിൽ തുറപ്പിച്ചു എന്നും, തുടർന്ന് പ്രതി വീടിനുള്ളിൽ കയറി അവരെ കൊലപ്പെടുത്തി, കൊലപാതകത്തിൽ നേരിട്ട് പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും, അവരും അവരുടെ സംഘവും..... അതിനാൽ, 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള തർക്കവിഷയത്തിൽ ഈ കോടതി അനുകൂലാർത്ഥത്തിൽ ഉത്തരം നൽകുകയും സാഹചര്യ തെളിവുകളിലൂടെ 1,2,3 എന്നീ പ്രതികൾ അവരെ ആക്രമിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ ശരീരത്തിൽ അണിഞ്ഞിരുന്ന സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും ആഭരണങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിച്ചു എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി. ധ്രുപാല്യ സംഘം നടത്തിയ ഹീനമായ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ വിചാരണയ്ക്കും തീരുമാനത്തിനുമായി രൂപീകരിച്ച ഈ കോടതിയും ചലപതി എന്ന ഇൻസ്പെക്ടറും വിചാരണയ്ക്കായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത എല്ലാ കേസുകളിലും പ്രതികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും അവരിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കൾ കണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു, കൂടാതെ പ്രതി കാണിച്ചുതന്ന സംഭവസ്ഥലം പോലും മഹസറിൽ രേഖപ്പെടുത്തി, അങ്ങനെ അന്വേഷണത്തിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു. തുടർന്ന്, അദ്ദേഹം കേസുകൾ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരപരിധിയിലുള്ള പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിലേക്ക് മാറ്റി.

ഈ കേസുകളിലെല്ലാം ചില വൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ സ്ഥലംമാറ്റമോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണത്താലോ നിരവധി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥർ അന്വേഷണം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചില വൈകല്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരിക്കാമെങ്കിലും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ശ്രീ ചലപതിയും സംഘവും പ്രതികളെയും അവരുടെ സംഘത്തെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും കോടതിയുടെ നടപടികൾക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച നടപടികളെ ഈ കോടതി അഭിനന്ദിക്കുന്നു."

15. വിധിന്യായം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ വിഷയം പരിഗണിക്കവേ, വിചാരണക്കോടതി 30.09.2010-ലെ ഉത്തരവിൽ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"15. ദണ്ഡുപാള്യ സംഘത്തിലെ വ്യക്തികൾ ഏതുതരം കുറ്റകൃത്യമാണ് ചെയ്തതെന്ന് ആദ്യമായി പ്രതികളെ കണ്ടെത്തിയ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചലപതി വഴി പ്രോസിക്യൂഷൻ വിശദമായ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. കൂടാതെ, ഈ കേസിലെ പ്രതി മുനികൃഷ്ണ എന്ന വെങ്കടസ്വാമി കർണാടകയിലെ വിവിധ പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളുടെ പരിധിയിൽ 54 വ്യത്യസ്ത കേസുകളിൽ പൂർണ്ണമായും പങ്കാളിയാണെന്നും അതിൽ കവർച്ചയും കൊലപാതകവും ഉൾപ്പെട്ട 28 കേസുകളിൽ പങ്കെടുത്തതായും അതിൽ 50 കൊലപാതക കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തതായും, പ്രതി വെങ്കടേഷ് എന്ന ചന്ദ്ര 45 വ്യത്യസ്ത കേസുകളിൽ പങ്കെടുത്തതായും അതിൽ കവർച്ചയും കൊലപാതകവും ഉൾപ്പെട്ട 28 കേസുകളിൽ പങ്കെടുത്തതായും, പ്രതി നല്ലതിമ്മ കൊലപാതകവും ഉൾപ്പെട്ട 28 കേസുകളിൽ പങ്കെടുത്തതായും, പ്രതി ലക്ഷ്മമ്മ 18 കൊലപാതക കേസുകളിൽ പങ്കെടുത്തതായും സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് റിപ്പോർട്ട് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

16. മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്ത് പ്രതിക്ക് വധശിക്ഷ നൽകണമെന്നും പ്രതി ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യം അങ്ങേയറ്റം ഹീനമായ കുറ്റമാണെന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദിച്ചു, അപൂർവങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അപൂർവമായ കേസായി ഈ കുറ്റകൃത്യത്തെ കണക്കാക്കി വധശിക്ഷ നൽകണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

* * * * * *

18. കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് അനുസരിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം ആകെ 111 കേസുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ മിക്ക കേസുകളിലും പ്രതികൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നേരത്തെപറഞ്ഞത് പോലെ ചില കേസുകളിൽ, ജീവപര്യന്തം തടവുൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് ശിക്ഷകളും അവർക്കെതിരെ ചുമത്തുകയും അവർ അത് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. ഈ കേസുകളെല്ലാം നിരീക്ഷിച്ചതിൽ നിന്ന്, പ്രതികളുടെ പ്രവർത്തനരീതി ഇങ്ങനെയാണ്: അവർ തങ്ങളുടെ സംഘത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ സഹായം തേടുന്നു, ഈ സ്ത്രീകളിലൂടെ, ദുർബലരും പ്രായമായവരും സ്ത്രീകളും താമസിക്കുന്ന വീടുകൾ കണ്ടെത്തുന്നു. പിന്നീട്, വെള്ളമോ ഭക്ഷണമോ ചോദിക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ വീട്ടുകാരെ പരിചയപ്പെടുന്നു. ഇതേ ഭാവത്തിൽ വീടിന്റെ വാതിൽ തുറപ്പിക്കുകയും, തുടർന്ന് സംഘത്തിലെ പുരുഷന്മാർ വീട്ടിലേക്ക് അതിക്രമിച്ച് കയറുകയും സ്ത്രീകളെയും പ്രായമായവരെയും ദുർബലരെയും ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് ഉപയോഗിച്ച് മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കത്തികൊണ്ട് കഴുത്തറുത്തും, നൂൽ ഉപയോഗിച്ച് കഴുത്ത് മുറുക്കി ശ്വാസം മുട്ടിച്ച് കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. ശേഷം, അവരുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും വീട്ടിൽ നിന്നും സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും മറ്റ് ആഭരണങ്ങളും കവർന്നെടുത്ത് വിറ്റ് ആ പണം കൊണ്ട് ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1991 മുതൽ 2000 വരെ കർണാടകയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും കേരള സംസ്ഥാനത്തും ഒരേ സംഘം ഈ പ്രവൃത്തി നടത്തിയിട്ടുണ്ട്, നൽകിയ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച് അവർ 34 പുരുഷന്മാരുടേതും 40 സ്ത്രീകളുടേതും ഉൾപ്പെടെ 74 കൊലപാതകങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതും, ബാംഗ്ലൂർ നഗരത്തിൽ മാത്രം 23 പുരുഷന്മാരും 21 സ്ത്രീകളും കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന് അതിൽ പറയുന്നു. പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകൻ ഇത് ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല."

16. വിചാരണക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്ന 2010-ലെ ക്രിമിനൽ റഫറൻസ് കേസ് നം.14-ഉം 2011-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം.799-ഉം 2012-ലെ 637-ഉം നിലവിലെ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും വഴി കൈകാര്യം ചെയ്യ. തീരുമാനത്തിന്റെ പ്രസക്തമായ ചില ഖണ്ഡികകൾ ഇവയായിരുന്നു:

"12. കൂടാതെ, 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട കുറ്റം നിഷ്ഠുരമാണെന്ന് വിചാരണക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അതുമാത്രമല്ല, 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ ഈ കുറ്റം അതിക്രൂരമായിട്ടാണ് ചെയ്തതെന്നും, സമാനമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട 111 കേസുകളിൽ വിവിധ കോടതികളിൽ വിചാരണ നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും, ചില കേസുകളിൽ

ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, നാല് പ്രതികൾക്കും വധശിക്ഷ നൽകുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് വിചാരണക്കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു.

31. സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളില്ലെന്ന് രേഖകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് പൂർണ്ണമായും സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്:

കൊലപാതകം എന്ന വസ്തുതയും മരണം സംഭവിച്ചയാളുടെ ദേഹത്തുണ്ടായിരുന്ന സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും വെള്ളി ആഭരണങ്ങളും ഒരേ സമയം കാണാതായെന്നതും.

1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള അപ്പീൽവാദികൾ/പ്രതികളുടെ നിർദേശപ്രകാരം പരേതയുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആഭരണങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കൽ.

ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് (എം.ഒ-16), കത്തി (എം.ഒ-17) എന്നീ ആയുധങ്ങൾ സംഭവസ്ഥലത്തിനടുത്ത് നിന്ന് 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കണ്ടെടുത്തു.

സംഭവസ്ഥലം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള അപ്പീൽവാദികൾ/പ്രതികളുടെ പെരുമാറ്റം."

54. ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ഉന്നയിച്ച വാദം, അതായത്, 1-ാം പ്രതിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് സംഭവസ്ഥലം അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ, എക്സി.പി-6-ലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾക്കും പി.ഡബ്ല്യു-6-ന്റെ മൊഴിക്കും പ്രതികളിൽ കുറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്ന സ്വഭാവമില്ല എന്ന വാദം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനിലൂടെയോ മറ്റേതെങ്കിലും മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയോ ആണ് 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾക്ക് സംഭവസ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് അറിവ് ലഭിച്ചതെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന യാതൊന്നും മുഴുവൻ തെളിവുകളിലുമില്ലെന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതിയാകും. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനിലൂടെയോ മറ്റേതെങ്കിലും സാക്ഷിയിലൂടെയോ ആണ് സംഭവസ്ഥലത്തെ പറ്റി അറിഞ്ഞത് എന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്ന യാതൊരു വിശദീകരണവും പ്രതികൾ നൽകിയിട്ടില്ല. മറുവശത്ത്, പി.ഡബ്ല്യു-6-ന്റെ മൊഴിയും എക്സി.പി-6-ലെ വിവരങ്ങളും ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ, 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ സ്വമേധയാ തന്നെ പോലീസിനും പഞ്ച സാക്ഷികൾക്കും സംഭവസ്ഥലം

കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, ഈ തെളിവ്, തെളിവ് നിയമത്തിലെ 8-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രസക്തമാകുന്നു, അതുവഴി അവർക്കെതിരായ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നതിന് മറ്റൊരു സാഹചര്യം കൂടി ഇത് സ്ഥാപിക്കുന്നു.

"66. അങ്ങനെവരുമ്പോൾ, ഒരേ സമയം നടത്തുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ സമാനമായതോ ആയ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27-ാം വകുപ്പിന് വിരുദ്ധമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. നിലവിലെ കേസിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്, നാല് പ്രതികളും ആയുധങ്ങൾ ഒളിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെക്കുറിച്ചും പരേതയുടെ ആഭരണങ്ങൾ വിറ്റതിനെക്കുറിച്ചും സമാനമായ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ നടത്തി എന്നാണ്. പ്രതികൾ നൽകിയ വിവരങ്ങൾ പുതിയ വിവരങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സഹായിച്ചു എന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികളും നിലവിലെ കുറ്റകൃത്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു.

70. .....പരേതയുടെ കൊലപാതകസമയത്ത് അവർ ധരിച്ചിരുന്ന സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ കാണാതായിരുന്നു എന്ന് കോടതിയിൽ വ്യക്തമായി മൊഴി നൽകിയ പി.ഡബ്ല്യു-1-ന്റെയും മറ്റ് സാക്ഷികളുടെയും തെളിവുകൾ ഈ കോടതി വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തു. പ്രതിയുടെ കൈവശം നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത അതേ വസ്തുക്കൾ തന്നെയാണ് കണ്ടെടുത്തതെന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കുന്നു. പരേതയുടെ ആഭരണങ്ങൾ കൈവശം വച്ചതിന് പ്രതി ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, ആയുധങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തത്, പരേതയുടെ ശരീരത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ പരിക്കുകൾ, എം.ഒ-16-ഉം 17-ഉം മൂലമാണെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇതിനുപുറമെ, സംഭവസ്ഥലം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിലെ പ്രതിയുടെ അറിവും പെരുമാറ്റവും, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ കവർച്ചയിലും കൊലപാതകത്തിലും 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികളുടെ പങ്കാളിത്തം സ്ഥാപിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖലയെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ കുറ്റക്കാരാണ് എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും പ്രോസിക്യൂഷൻ സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പീൽവാദി-പ്രതികൾക്കുവേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ

ആശ്രയിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും.

71. നിലവിലെ കേസിൽ, പ്രതികൾക്കെതിരെ ഐ.പി.സി 396-ാം വകുപ്പ്, ഐ.പി.സി 34-ാം വകുപ്പ് എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രതിക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകൾ ഐ.പി.സി 396-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ആകുന്നുവെന്ന് വിചാരണക്കോടതി വിധിച്ചു. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ കണ്ടെത്തൽ ഐ.പി.സി 396-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 396-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം, കൊലപാതകത്തോടൊപ്പം കവർച്ചയും എന്ന കുറ്റമായി കണക്കാക്കുന്നതിന്, അഞ്ചോ അതിലധികമോ വ്യക്തികൾ ചേർന്ന് കവർച്ച നടത്തുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ കൊലപാതകം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഐ.പി.സി 396-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റം നിലനിർത്തുന്നതിന് അഞ്ചോ അതിലധികമോ വ്യക്തികളുടെ പങ്കാളിത്തം അനിവാര്യമാണ്. ഈ കേസിൽ, കൊലപാതകത്തിലോ കവർച്ചയിലോ അഞ്ചോ അതിലധികമോ ആളുകളുടെ സാന്നിധ്യമോ പങ്കാളിത്തമോ സംബന്ധിച്ച് സാക്ഷികളിൽ ആരും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. 1 മുതൽ 5 വരെയും 6 മുതൽ 9 വരെയും പ്രതികൾക്കെതിരെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 396-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്തിയെങ്കിലും, 6, 7, 8 എന്നീ പ്രതികൾക്കെതിരെ കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ തെളിവുകളില്ലാത്തതിനാൽ വിചാരണക്കോടതി അവരെ വെറുതെ വിട്ടു. 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾക്ക് പുറമെ മറ്റ് പ്രതികളും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കെടുത്തുവെന്ന് വിചാരണക്കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ, മുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ, 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികളുടെ മാത്രം പങ്കാളിത്തമാണ് സ്ഥാപിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 396-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾക്ക് നൽകിയ ശിക്ഷയും തന്മൂലം വിധിച്ച വധശിക്ഷയും നിലനിൽക്കില്ല. അതുകൊണ്ട്, 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾക്ക് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 396-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നൽകിയ ശിക്ഷയും അവർക്ക് ചുമത്തിയ വധശിക്ഷയും റദ്ദാക്കേണ്ടതാണ്.

73. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 394-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം, യഥാർത്ഥത്തിൽ മുറിവേൽപ്പിക്കുന്നയാൾ മാത്രമല്ല, അയാളുടെ കൂട്ടാളികളും നിയമ പരികല്പന പ്രകാരം തുല്യ ഉത്തരവാദികളായിരിക്കും. "കവർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ കവർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ

ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി സ്വമേധയാ മുറിവേൽപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തിയും, കവർച്ച ചെയ്യുന്നതുമായിട്ടോ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമായിട്ടോ സംയുക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റെല്ലാ വ്യക്തികളും ശിക്ഷിക്കപ്പെടും" എന്ന പ്രയോഗം കവർച്ചയിൽ ഉൾപ്പെട്ട മറ്റ് എല്ലാ പ്രതികളെയും അതിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. പരേതയുടെ ആഭരണങ്ങൾ 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ കവർച്ച ചെയ്തെന്നും, കവർച്ച ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ അവരുടെ മരണം വരുത്തിയെന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ സംശയലേശമെന്യേ സ്ഥാപിച്ചതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 394-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അതിനാൽ, 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾക്ക് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 394-ാം വകുപ്പ്, 34-ാം വകുപ്പുമായി ചേർത്തുവായിച്ചത് പ്രകാരം ശിക്ഷ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

74. ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകനെയും സ്പെഷ്യൽ പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടറെയും ഈ കോടതി കേട്ടു. അപ്പീൽവാദികൾ/ 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികളുടെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം അനുസരിച്ച്, പ്രതികൾ അറസ്റ്റിലായ തീയതി മുതൽ 16 വർഷത്തിലേറെയായി കസ്റ്റഡിയിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അറസ്റ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ എല്ലാ പ്രതികളും ചെറുപ്പക്കാരായിരുന്നു. അതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച്, നീതിയുടെ താൽപ്പര്യപ്രകാരം, അവർ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച കസ്റ്റഡി കാലാവധി ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 394-ാം വകുപ്പ് 34-ാം വകുപ്പുമായി ചേർത്ത് വായിച്ചത് പ്രകാരം നൽകേണ്ട തടവ് ശിക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

75. സമർപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഈ കോടതി പരിഗണിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ മൃദുവായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കാൻ തക്കതായ ഒരു കാരണവും ഈ കോടതി കാണുന്നില്ല. രേഖയിലുള്ള വിവരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പ്രതികൾ അത്യന്തം ക്രൂരവും ഭയാനകവുമായ ഒരു കൊലപാതകം അതിനീചമായ രീതിയിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. തെളിവുകളിലൂടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകൾ കാണിക്കുന്നത് പ്രതികൾ നിരപരാധിയായ ഒരു പ്രായമായ സ്ത്രീയെ അവരുടെ വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തുക്കൾ കവരാൻ വേണ്ടി മാത്രം കൊലപ്പെടുത്തി എന്നാണ്. ഇത് ലാഭത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള കൊലപാതകം എന്നതിന്റെ ഒരു വ്യക്തമായ ഉദാഹരണമാണ്. പ്രതികൾ ഇരയ്ക്ക് പരിക്കേൽപ്പിച്ച രീതി, പ്രതികളുടെ വികൃതവും ക്രൂരവുമായ മാനസികാവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, പ്രതികൾ

സമാനമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ കേസുകളിൽ അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു വരികയോ ആണ്. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദികളോട് ദയ കാണിക്കാൻ ഒരു കാരണവും ഈ കോടതി കാണുന്നില്ല. മറിച്ച്, ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 394-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള പരമാവധി ശിക്ഷ എതിർകക്ഷികൾക്ക് നൽകണമെന്ന് നീതി ആവശ്യപ്പെടുന്നു, കാരണം ഈ കേസിന്റെ സാഹചര്യം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ എതിർകക്ഷികൾക്ക് നൽകുന്ന ശിക്ഷ മറ്റുള്ളവർക്ക് പിന്തിരിയാനുള്ള ഒരു പാഠമായി വർത്തിക്കണം. പ്രതികൾക്കെതിരെ നിസ്സഹായരായ സ്ത്രീകളെ ആക്രമിച്ച് മനുഷ്യത്വരഹിതമായി പരിക്കേൽപ്പിച്ച് യാതൊരു ദയയും കൂടാതെ കൊലപാതകങ്ങൾ നടത്തിയെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന നിരവധി കേസുകൾ ഈ കോടതിയിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, പ്രതികൾ ഈ കോടതിയുടെ ദയ അർഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 394-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ/അപ്പീൽവാദികൾക്ക് പരമാവധി ശിക്ഷ നൽകേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ താഴെ പറയുന്ന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു:

ഉത്തരവ്

1. ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നം.799/2011, 637/2012 എന്നിവ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. ബംഗളൂരു പരപ്പന അഗ്രഹാര സെൻട്രൽ ജയിലിലെ 34-ാമത് അഡിഷണൽ സിറ്റി സിവിൽ & സെഷൻസ് ജഡ്ജ് (പ്രത്യേക കോടതി) എസ്.സി.നം.443/2001, എസ്.സി.നം.55/2004 എന്നിവയിൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 396-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾക്ക് കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തിയതും തുടർന്ന് വിധിച്ച ശിക്ഷയും റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

3. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 34-ാം വകുപ്പ്, 394-ാം വകുപ്പുമായി ചേർത്ത് വായിച്ചത് പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ താരതമ്യേന ചെറിയ കുറ്റത്തിന് 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും പ്രസ്തുത കുറ്റത്തിന് അവർക്ക് ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾക്ക് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 334-ാം വകുപ്പ്, 394-ാം

വകുപ്പുമായി ചേർത്ത് വായിച്ചത് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ജീവപര്യന്തം കഠിനതടവും ഓരോരുത്തർക്കും 25,000/- രൂപ വീതം പിഴയും വിധിച്ചിരിക്കുന്നു.

4.ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമത്തിലെ 433-എ വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമത്തിലെ 432 അല്ലെങ്കിൽ 433 വകുപ്പ് പ്രകാരം ഉചിതമായ അധികാരികൾ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമത്തിലെ 428-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കിഴിവ് ആനുകൂല്യം 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾക്ക് ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്.

5. ക്രിമിനൽ റഫേർഡ് കേസ് നം.14/2010 മുകളിലുള്ള ഉത്തരവിന് അനുസൃതമായി തള്ളിയിരിക്കുന്നു."

17. ഈ അപ്പീലിൽ, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. ലക്ഷ്മേഷ് എസ്. കാമത്തിനെയും, സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ബഹുമാനപ്പെട്ട അഡിഷണൽ അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറൽ ശ്രീ. നിഖിൽ ഗോയലിനെയും ഈ കോടതി കേട്ടു.

18. വിഷയത്തിലെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, നിലവിലെ കേസിൽ കോടതിക്ക് തോന്നിയ ചില അസ്വസ്ഥജനകമായ സവിശേഷതകൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. വിചാരണക്കോടതി അതിന്റെ വിധിന്യായത്തിലെ 27 മുതൽ 30 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ അപ്പീൽവാദികളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴികൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമതായും പ്രധാനമായും, തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27-ാം വകുപ്പിന്റെ[4] മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, അതുവഴി കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകളുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ മാത്രമേ തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയൂ. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥയുടെ വ്യാപ്തിയും പ്രയോഗക്ഷമതയും ***പുലുകുരി കോട്ടയ്യയും മറ്റുള്ളവരും v. കിംഗ്-എമ്പറർ*** കേസിൽ പ്രിവി കൗൺസിൽ പരിഗണിച്ചത് താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്:

"10. കലാപരമായി രചിക്കപ്പെട്ടതല്ലാത്ത 27-ാം വകുപ്പ്, മുൻ വകുപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തിയ നിരോധനത്തിന് ഒരു അപവാദം നൽകുന്നു, കൂടാതെ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലുള്ള ഒരു വ്യക്തി നൽകിയ ചില മൊഴികൾ തെളിയിക്കാൻ ഇത് അനുവദിക്കുന്നു. ഈ വകുപ്പ് പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്,

4 1872-ലെ ഇന്ത്യ തെളിവ് നിയമം.

5 എ.ഐ.ആർ (34) 1947 പി.സി 67.

ഒരു പ്രതി പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ നൽകിയ വിവരങ്ങൾ കാരണമാണ് ഒരു വസ്തുത കണ്ടെത്തിയത് എന്ന് തെളിയിക്കണം. കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുള്ള വിവരങ്ങളുടെ ഭാഗം മാത്രമേ തെളിവായി സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയൂ. ഒരു വസ്തുത നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ ഫലമായി യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ, ആ വിവരം സത്യമായിരുന്നു എന്നതിന് ഒരു ഉറപ്പ് ലഭിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് അത് തെളിവായി സ്വീകരിക്കാൻ സുരക്ഷിതമായി അനുവദിക്കാം എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിലാണ് ഈ വകുപ്പ് അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്; എന്നാൽ അനുവദനീയമായ വിവരങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി, അത്തരം വിവരങ്ങൾ ബന്ധപ്പെടേണ്ട കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയുടെ കൃത്യമായ സ്വഭാവത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും എന്നത് വ്യക്തമാണ്.

സാധാരണയായി, പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി, താൻ കുറ്റാരോപിതനായ കേസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു മൃതദേഹം, ആയുധം, ആഭരണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള എന്തെങ്കിലും വസ്തുക്കൾ ഒളിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഹാജരാക്കുമ്പോളാണ് ഈ വകുപ്പ് പ്രയോഗത്തിൽ വരുന്നത്. ക്രൗണിന് വേണ്ടി ഹാജരായ മിസ്റ്റർ മെഗാവ് വാദിച്ചത്, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ "കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത" എന്നാൽ ഹാജരാക്കിയ ഭൗതിക വസ്തുവാണെന്നും, ആ വസ്തുവുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതൊരു വിവരവും തെളിയിക്കാമെന്നുമാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഹാജരാക്കിയ മൃതദേഹം താൻ കൊലപ്പെടുത്തിയ വ്യക്തിയുടേതാണെന്നോ, ഹാജരാക്കിയ ആയുധം കൊലപാതകം ചെയ്യാൻ താൻ ഉപയോഗിച്ചതാണെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഹാജരാക്കിയ ആഭരണങ്ങൾ ഒരു കവർച്ചയിൽ മോഷ്ടിച്ചതാണെന്നോ ഒരു വ്യക്തി നൽകുന്ന എല്ലാ വിവരങ്ങളും സ്വീകാര്യമാകും. 27-ാം വകുപ്പിന്റെ ഫലം ഇതാണെങ്കിൽ, പോലീസിനോട് നടത്തുന്ന കുറ്റസമ്മതങ്ങൾക്കോ, പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലുള്ള വ്യക്തികൾ നടത്തുന്ന കുറ്റസമ്മതങ്ങൾക്കോ മുൻപുള്ള രണ്ട് വകുപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ വിലക്കിന് കാര്യമായ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടാകില്ല. പോലീസ് സ്വാധീനത്തിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ മേൽ അമിത സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി കുറ്റസമ്മതം നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ടേക്കാം എന്ന നിയമനിർമ്മാതാക്കളുടെ ഭയമാണ് ആ വിലക്കിന് പിന്നിൽ എന്ന് അനുമാനിക്കാം. എന്നാൽ, പിന്നീട് ഹാജരാക്കിയ ഒരു വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ കുറ്റസമ്മതത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ വിലക്ക് നീക്കാമെങ്കിൽ, പോലീസ് എല്ലായ്പ്പോഴും ആ മാർഗ്ഗം പ്രയോഗിക്കുമെന്നും അങ്ങനെ പ്രായോഗിക തലത്തിൽ പ്രസ്തുത വിലക്ക് ഫലരഹിതമാകുമെന്നും അനുമാനിക്കുന്നത് ന്യായമാണ്. സാധാരണ വ്യാഖ്യാന

തത്വങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, 27-ാം വകുപ്പ്, 26-ാം വകുപ്പിനൊപ്പം ചേർത്ത ഉപവ്യവസ്ഥ, ആ വകുപ്പിന്റെ സത്തയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതായി കണക്കാക്കരുതെന്ന് ന്യായാധിപർ കരുതുന്നു. ന്യായാധിപരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന "കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയെ" ഹാജരാക്കിയ വസ്തുവിന് തുല്യമായി കണക്കാക്കുന്നത് തെറ്റാണ്; കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയിൽ, ആ വസ്തു എവിടെ നിന്ന് കണ്ടെത്തി എന്നതും, അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിയുടെ അറിവും ഉൾപ്പെടുന്നു, നൽകുന്ന വിവരം ഈ വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണം. ഹാജരാക്കിയ വസ്തുവിന്റെ മുൻകാല ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ചോ, അതിന്റെ മുൻകാല ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അത് കണ്ടെത്തിയ സാഹചര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. കസ്റ്റഡിയിലുള്ള ഒരു വ്യക്തി നൽകുന്ന "എന്റെ വീടിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ ഒളിപ്പിച്ച ഒരു കത്തി ഞാൻ ഹാജരാക്കും" എന്ന വിവരം ഒരു കത്തിയുടെ കണ്ടെത്തലിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല; കത്തികൾ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പേ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കത്തി തന്റെ അറിവോടെ വിവരം നൽകുന്നയാളുടെ വീട്ടിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലിലേക്കാണ് ഇത് നയിക്കുന്നത്, ആ കത്തി കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് തെളിഞ്ഞാൽ, കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത വളരെ പ്രസക്തമാണ്. എന്നാൽ ആ പ്രസ്താവനയോടൊപ്പം "ഞാൻ എ-യെ കുത്തിയത് ഇതുപയോഗിച്ചാണ്" എന്ന വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ, ഈ വാക്കുകൾ സ്വീകാര്യമല്ല, കാരണം അവ വിവരം നൽകുന്നയാളുടെ വീട്ടിൽ കത്തി കണ്ടെത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

പ്രിവി കൗൺസിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ - "ഞാൻ എ-യെ കുത്തിയത് ഇതുപയോഗിച്ചാണ്" എന്ന വാക്കുകൾ സ്വീകാര്യമല്ലായിരുന്നു, കാരണം അവ വിവരം നൽകുന്നയാളുടെ വീട്ടിൽ കത്തി കണ്ടെത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. ഈ യുക്തി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പ്രത്യേക വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയുടെ ഭാഗം മാത്രമേ തെളിവായി രേഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയൂ, അല്ലാതെ പ്രസ്താവന പൂർണ്ണമായി രേഖപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കില്ല. ഈ കേസിന്റെ കാര്യത്തിൽ, പ്രിവി കൗൺസിൽ എടുത്തു കാണിച്ച തത്വവും ഉദാഹരണവും വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മൊഴിയിൽ നിന്ന് “ചെരിച്ചെഴുതിയ” വാക്കുകളൊഴികെയുള്ള താഴെ പറയുന്ന ഭാഗം മാത്രമേ തെളിവായി സ്വീകാര്യമാവുകയും രേഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയും ചെയ്യൂ:

".....എന്നെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയാൽ, *ഞങ്ങൾ കൊലപാതകം ചെയ്ത* സ്ഥലം ഞാൻ കാണിക്കാം, കത്തിയും ദണ്ഡും ഞങ്ങൾ എറിഞ്ഞ സ്ഥലവും കാണിക്കാം. ഞങ്ങൾ ആഭരണങ്ങൾ വിറ്റ കടയും കാണിക്കാം."

"ഞങ്ങൾ കൊലപാതകം ചെയ്ത സ്ഥലം" എന്ന പ്രയോഗം രേഖയിൽ വരരുത്. അതുപോലെ, മുൻകാല ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവനയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന, സ്വയം കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ പ്രകൃതത്തിലുള്ള എല്ലാ മുൻ വിവരങ്ങളും പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന് നൽകിയ കുറ്റസമ്മതമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ തെളിവായി സ്വീകാര്യമല്ല. എക്സ്.പി-21 മുതൽ പി-24 വരെയുള്ള എല്ലാ മൊഴികളും അതനുസരിച്ച് വായിക്കണം.

19. പ്രോസിക്യൂട്ടിംഗ് ഏജൻസികൾ വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയുടെ ഭാഗം മാത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് പകരം മുഴുവൻ മൊഴിയും രേഖപ്പെടുത്തുക എന്ന പ്രവണത ആവർത്തിക്കുന്നതായി ഈ കോടതിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നു. ഈ പ്രക്രിയ വഴി, തെളിവ് നിയമത്തിലെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്ന പ്രതിയുടെ കുറ്റസമ്മതം രേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾക്ക് കോടതിയുടെ മനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കാനും പക്ഷപാതപരമാക്കാനും നേരിട്ട് സാധ്യതയുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായം ഉടനടി നിർത്തണം. നിലവിലെ കേസിൽ, വിചാരണക്കോടതി മുഴുവൻ മൊഴികളും എടുക്കുക മാത്രമല്ല, അവയെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തു.

20. ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ച മറ്റൊരു അസ്വസ്ഥതാജനകമായ കാര്യം, അപ്പീൽവാദികളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴികൾ ഒരു ഡി.വി.ഡിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും, ഇത് കോടതിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനമായി മാറുകയും ചെയ്തു എന്ന് അതിന്റെ വിധിന്യായത്തിലെ 34, 35 ഖണ്ഡികകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ് എന്നതുമാണ്. അത്തരം മൊഴി ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് നൽകിയ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണ്. ഇത് തെളിവ് നിയമത്തിലെ തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധവുമാണ്. പ്രതികൾ കുറ്റസമ്മതം നടത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, കോഡിലെ 164-ാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് ഉചിതമായ നടപടികൾക്കായി അവരെ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ ഹാജരാക്കി കുറ്റസമ്മതം രേഖപ്പെടുത്താൻ അന്വേഷണ ഏജൻസിക്ക് സൗകര്യമൊരുക്കാമായിരുന്നു. ആ നടപടിയിൽ നിന്നുള്ള ഏതൊരു വ്യതിചലനവും സ്വീകാര്യമല്ല, അത് അംഗീകരിക്കാനും തെളിവായി രേഖപ്പെടുത്താനും കഴിയില്ല. ആ ഡി.വി.ഡി മൊഴികൾ (എക്സ്.പി-25

മുതൽ 28 വരെ) തെളിവായി സ്വീകരിച്ചതിൽ വിചാരണക്കോടതിക്ക് തെറ്റ് പറ്റി. വാസ്തവത്തിൽ, ശിക്ഷാവിധി സംബന്ധിച്ച വിഷയത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അവയെ ആശ്രയിക്കുക കൂടി ചെയ്തു.

21.അന്വേഷണ ഏജൻസി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഈ ഡി.വി.ഡി മൊഴികൾ ഉദയ ടിവി 'പുട്ട മുട്ട' എന്ന പരിപാടിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് സാഹചര്യം കൂടുതൽ വഷളാക്കിയത്. അത്തരം ഡി.വി.ഡി ഒരു സ്വകാര്യ ടിവി ചാനലിന് കൈമാറുകയും ഒരു പരിപാടിയിൽ അത് പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തത് കർത്തവ്യലംഘനവും നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിൽ നേരിട്ടുള്ള ഇടപെടലുമാണ്. കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും, ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം നിർണ്ണായകമായ തെളിവാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതും ഒരു കോടതിയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത്, അല്ലാതെ ഒരു ടിവി ചാനൽ അല്ല. സ്വമേധയാ ഉള്ള ഒരു മൊഴിയാണെങ്കിൽ പോലും അത് കോടതിയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത്. പൊതുവേദി അത്തരം സംവാദങ്ങൾക്കോ, കോടതികളുടെ മാത്രം അധികാരപരിധിയിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള സ്ഥലമല്ല. കോടതികളുടെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അത്തരം ഏതൊരു സംവാദമോ ചർച്ചയോ ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ നടത്തിപ്പിൽ നേരിട്ടുള്ള ഇടപെടലായി കണക്കാക്കും.

22. അവസാനത്തെ അസ്വസ്ഥതാജനകമായ കാര്യം, എക്സി.പി-29 എന്ന ചാർട്ട്, അപ്പീൽവാദികൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാരോപിക്കുന്ന സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തെളിവായി സ്വീകരിച്ചു എന്നതാണ്. ഈ ചാർട്ട് പ്രദർശിപ്പിച്ചതല്ലാതെ, കുറ്റപത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിലോ ഉത്തരവുകളുടെ രൂപത്തിലോ മൊഴികളുടെ രൂപത്തിലോ യാതൊരു വിവരങ്ങളോ രേഖകളോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മറ്റ് കേസുകളിൽ എതിർകക്ഷികൾക്ക് പങ്കുണ്ടെന്ന് കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, വിധിന്യായങ്ങളോ ശിക്ഷാവിധികളോ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആവശ്യമായ വിശദാംശങ്ങളോടൊപ്പം ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റപത്രങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തണമായിരുന്നു. കേവലം ഒരു ചാർട്ട് മാത്രം കുറ്റസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലോ ശിക്ഷ വിധിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലോ പ്രതികളുടെ മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലെ പങ്കാളിത്തത്തിന് തെളിവായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ ശിക്ഷാവിധി ഉത്തരവിലെ 15 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാവുന്നതുപോലെ, വിചാരണക്കോടതി ഈ ഘടകത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകി. വാസ്തവത്തിൽ, വധശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമായി അത്തരം പങ്കാളിത്തത്തെ വിചാരണക്കോടതി കണ്ടു. അത്തരം ഒരു രീതിക്ക് ഒരിക്കലും അംഗീകാരം നൽകാൻ

കഴിയില്ല.

23. ജാമ്യാപേക്ഷ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടം ഉൾപ്പെടെ ചില ഘട്ടങ്ങളിലെ സമീപനം ഗുണപരമായി വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം. ജാമ്യം പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ഒരു പ്രതിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അയാൾ മോചിതനായാൽ സാമൂഹിക താൽപ്പര്യത്തിന് എങ്ങനെ പ്രതികൂലം ആകും എന്നതും തമ്മിൽ സന്തുലിതമാക്കുക എന്നതാണ് പ്രാഥമിക ആശങ്ക. അതിനാൽ മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം പരിഗണിക്കുന്നത് ഉചിതവും അനുയോജ്യവുമാണ്. എന്നാൽ ശിക്ഷാവിധി രേഖപ്പെടുത്തണമോ വേണ്ടയോ എന്ന അന്തിമ വിലയിരുത്തലിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ, ഒരു സംഘത്തിന്റെയോ സംഘടനയുടെയോ അംഗത്വം തന്നെ ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗുരുതരമായ രൂപമായി കണക്കാക്കാനോ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിഷയം അതിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പരിഗണിക്കണം. വീണ്ടും, ശിക്ഷാവിധി വിധിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ അവസാനിച്ച വിധിന്യായങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ നിയമത്തിന് അറിയാവുന്ന രീതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം പ്രസക്തമായ ഒരു ഘടകമായിരിക്കാം. ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതിയെ കർശനമായാണോ ഉദാരമായാണോ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത്എന്ന ചോദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ സ്ഥാപിതമായ മറ്റ് വിഷയങ്ങളിലെ ഇടപെടലുകൾ തീർച്ചയായും പ്രസക്തമായിരിക്കും.

24. കോടതി എക്സി.പി-29 ചാർട്ട് പരിശോധിച്ചു. പ്രസ്തുത ചാർട്ട് അനുസരിച്ച്, നിലവിലെ അപ്പീൽവാദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ മറ്റൊരു കുറ്റകൃത്യത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നു. അത് 2020-ലെ പ്രത്യേകാനുമതി ഹർജി (ക്രിമിനൽ) ഡയറി നം.24079/2020-ന് കാരണമായി. ഇത് ഈ കോടതിയുടെ മുന്നിൽ നിലവിലെ അപ്പീലിനൊപ്പം ലിസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ കേസ് ഇപ്പോഴും ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലാണ്. അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതിയെ സ്വാധീനിച്ചത്, ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സംഘത്തിലെ മറ്റ് അംഗങ്ങൾ സമാനമായ നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു എന്ന ആരോപണമാണ്. ഇതിന് അപ്പീൽവാദികളുടെ കുറ്റസമ്മതമല്ലാതെ മറ്റൊരു വ്യക്തമായ തെളിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

25. കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലേക്ക് വരുമ്പോൾ, ഈ കേസ് സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയിലെ 31-ാം ഖണ്ഡികയിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരായ വ്യവഹാരം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് നാല് സാഹചര്യങ്ങളാണ് ആശ്രയിച്ചത്. ഈ നാല് പിന്തുണയ്ക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ തെളിവുകളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, സാഹചര്യത്തെളിവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള കേസുകളിലെ തത്വങ്ങൾ സൗകര്യത്തിനായി ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കാം. വിവിധ തീരുമാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചതിന് ശേഷം, ***ശരദ് ബിർധിചന്ദ് സർദാ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര***[6] എന്ന ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന തത്വങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ തത്വങ്ങൾ അതിനുശേഷം സ്ഥിരമായി പിന്തുടർന്നു വരുന്നു:

> **"151.** ഹൈക്കോടതി ആശ്രയിച്ച കേസുകൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചുള്ള ഒരു ക്രിമിനൽ കേസിൽ ആവശ്യമായ തെളിവുകളുടെ സ്വഭാവം, പ്രത്യേകത, അത്യന്താപേക്ഷിത എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതാനും തീരുമാനങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ കോടതിയുടെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ തീരുമാനം *ഹനുമന്ത് **v.** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശ്* **[**എ.ഐ.ആർ **1952** എസ്.സി **343 : 1952** എസ്.സി.ആർ **1091 : 1953** സി.ആർ.ഐ എൽ.ജെ **129]** എന്ന കേസാണ്. ഈ കേസ് ഇന്നുവരെ ഈ കോടതി നിരവധി പിൻകാല വിധിന്യായങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി പിന്തുടരുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, *ഇഫൈൽ (എലിയാസ്) സിമ്മി **v.** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഉത്തർപ്രദേശ്* **[(1969) 3** എസ്.സി.സി **198 : 1970** എസ്.സി.സി **(**സി.ആർ.ഐ**) 55],** *റാംഗോപാൽ **v.** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര* **[(1972) 4** എസ്.സി.സി **625 :** എ.ഐ.ആർ **1972** എസ്.സി **656]** എന്നീ കേസുകൾ. *ഹനുമന്ത് കേസിൽ* **[**എ.ഐ.ആർ **1952** എസ്.സി **343 : 1952** എസ്.സി.ആർ **1091 : 1953** സി.ആർ.ഐ എൽ.ജെ **129]** ജസ്റ്റിസ് മഹാജൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സഹായകമായേക്കാം:
>
> > "തെളിവുകൾക്ക് സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ സ്വഭാവമുള്ള കേസുകളിൽ, പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ കാരണമാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ആദ്യം പൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം എന്നും, അങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വസ്തുതകളും പ്രതി

6 എ.ഐ.ആർ 1984 എസ്.സി 1622 = (1984) 4 എസ്.സി.സി 116

> കുറ്റക്കാരനാണ് എന്ന സിദ്ധാന്തവുമായി മാത്രം പൊരുത്തപ്പെടുന്നതായിരിക്കണം എന്നും ഓർമ്മിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. കൂടാതെ, സാഹചര്യങ്ങൾ നിർണ്ണായക സ്വഭാവമുള്ളതും നിർണ്ണായകമാകാൻ പ്രവണതയുള്ളതും ആയിരിക്കണം, കൂടാതെ അവ തെളിയിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തോ അതൊഴികെ മറ്റെല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും തിരസ്കരിക്കുന്നതാകണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ ഒരു സാധ്യതയും അവശേഷിപ്പിക്കാത്ത വിധം തെളിവുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല പൂർണ്ണമായിരിക്കണം, കൂടാതെ എല്ലാ മാനുഷിക സാധ്യതകളിലും പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തി പ്രതിയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് അത് കാണിക്കുകയും വേണം."

അങ്ങനെ, കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യ എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ ആധാരമാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം എന്നതാണ് ആദ്യ തത്വം.

26. പ്രോസിക്യൂഷന് അവ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ കോടതി നിലവിലെ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കാം.

27. കേസിൽ ആദ്യ റിപ്പോർട്ടിംഗ് നടത്തിയത് പരേതയുടെ മകനായ ഡോ. പ്രകാശ് വിഷ്ണുവാണ്. ആ റിപ്പോർട്ടിംഗിൽ കാണാതായ ആഭരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒന്നും ആരോപിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഇൻക്വസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടിൽ ഇയർലോബുകളിൽ മുറിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു, അവ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ (എക്സി.പി 14) വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിലെ 11-ഉം 12-ഉം മുറിവുകൾ വളരെ വ്യക്തമാണ്. കൂടാതെ, സംഭവത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ രേഖപ്പെടുത്തിയ പി.ഡബ്ള്യു-1 ആയ പരേതയുടെ ഭർത്താവിന്റെ മൊഴിയിൽ, കാണാതായ സാധാരണ ആഭരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ, പരേതയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് സ്വർണ്ണവും വെള്ളി ആഭരണങ്ങളും കാണാതായത് കൊലപാതകത്തോടൊപ്പം സംഭവിച്ചതാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കാം. പ്രോസിക്യൂഷൻ തങ്ങളുടെ കേസിന് പിന്തുണയായി മുന്നോട്ട് വെച്ച ആദ്യ സാഹചര്യം അങ്ങനെ സുസ്ഥാപിതമായി.

28. കാണാതായ ആഭരണങ്ങൾ പ്രതിയുടെ സഹായത്തോടെ കണ്ടെത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാമത്തെ സാഹചര്യം കോടതി ഇനി പരിശോധിക്കാം. സംഭവത്തിന് 15 മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് പ്രതികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കണം. 2001 ഫെബ്രുവരി 1-ന് അറസ്റ്റിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ അവരുടെ

സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴികൾ (എക്സിബിറ്റുകൾ പി-21, 22, 23, 24) രേഖപ്പെടുത്തി. ഈ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴികൾ ആഭരണങ്ങൾ വിറ്റ കട കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പ്രസ്തുത കടകളിൽ നിന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തിയത് ഫെബ്രുവരി 7-നും 8-നും മാത്രമാണ്, അതായത് സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴികൾക്ക് ശേഷം 7 ദിവസത്തിലധികം കഴിഞ്ഞാണ്. പ്രതികളെ പ്രസ്തുത കടകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ അന്വേഷണ സംവിധാനത്തിന് ഇത്രയധികം സമയമെടുത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ഒരു വിശദീകരണവുമില്ല. കൂടാതെ, ഏതെങ്കിലും പ്രതികൾ ഒരു പ്രത്യേക ദിവസം തന്റെ കടയിൽ വന്ന് പ്രസ്തുത ആഭരണങ്ങൾ വിറ്റുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന രജിസ്റ്ററോ രേഖകളോ കടയുടമയ്ക്ക് ഹാജരാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ, കോടതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കാലുള്ള ഉറപ്പുകളെ മാത്രം ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നു, അല്ലാതെ രേഖകൾ യാതൊന്നിനെയും ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആഭരണങ്ങളുടെ വിവരണം, തൂക്കം, കടയുടമ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് നൽകിയ വില, മറ്റ് വിശദാംശങ്ങൾ എന്നിവ ഒരു രേഖയിൽ നിന്നും ലഭ്യമല്ല. ഇത് തീർച്ചയായും അർത്ഥമാക്കുന്നത്, ആഭരണങ്ങൾ ജ്വല്ലറി ഉടമ തന്റെ പതിവ് കച്ചവടം വഴി വാങ്ങിയതല്ലെന്നും, ആഭരണങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ച മുതലാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നിരിക്കണം എന്നുമാണ്. അപ്പോഴും, ആഭരണങ്ങൾ 15 മാസത്തിലേറെയായി അതേ അവസ്ഥയിൽ ജ്വല്ലറി ഉടമ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു, സാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അത്തരം മോഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളുടെ പ്രകൃതം എത്രയും പെട്ടെന്ന് മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ പൊരുത്തം തോന്നുന്നില്ല.

നിർണായകമായ കാര്യം, ആഭരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിന് ശേഷവും അന്വേഷണ സംവിധാനം ഒരു തിരിച്ചറിയൽ പരേഡും സംഘടിപ്പിച്ചില്ല എന്നതാണ്. പരേത ധരിച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ സാധാരണ ഒരു സ്ത്രീ ധരിക്കുന്ന ആഭരണങ്ങളായിരുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ച മൂന്ന് സാക്ഷികളിൽ, പരേതയുടെ അമ്മയും സഹോദരിയും ആഭരണങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദത്തെ പിന്തുണച്ചില്ല. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദത്തെ പിന്തുണച്ച ഏക വ്യക്തി പരേതയുടെ ഭർത്താവായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു തിരിച്ചറിയൽ പരേഡിനും വിധേയനാക്കിയിട്ടില്ല.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ കാണാതായ കണ്ണികൾ വളരെ നിർണായകവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമാണ്. അതിനാൽ, ഈ സാഹചര്യം പൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് കോടതി കരുതുന്നില്ല, കാണാതായ ആഭരണങ്ങളുമായി അപ്പീൽവാദികൾക്കുള്ള ബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല.

29. ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് എം.ഒ-16, കത്തി എം.ഒ-17 എന്നിവയുടെ കണ്ടെടുക്കലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മൂന്നാമത്തെ സാഹചര്യത്തിലേക്ക് കോടതി ഇപ്പോൾ കടക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദികളുടെ മൊഴികൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ, ഈ വസ്തുക്കൾ ഒരു ഓടയുടെ അടുത്തുള്ള വേലിക്ക് സമീപം അവർ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 15 മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് ഈ വസ്തുക്കൾ കണ്ടെടുത്തതെങ്കിലും, അവയിൽ മനുഷ്യരക്തമാണെന്ന് രാസപരിശോധകൻ വിശകലനം ചെയ്യാനും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാനും തക്കവണ്ണം രക്തക്കറകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമതായി, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദം അനുസരിച്ച്, ഈ വസ്തുക്കൾ ആരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ കിടന്നു. ഈ 15 മാസക്കാലയളവിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട പ്രദേശത്ത് പലതവണ മഴ പെയ്തിട്ടുണ്ടാകണം. കൂടാതെ, ഈ വസ്തുക്കളിൽ രക്തക്കറകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രാണികളും മറ്റ് ജീവികളും അതിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. 15 മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷവും വസ്തുക്കളിൽ രക്തക്കറകൾ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ അസാധ്യമാണ്. രാസപരിശോധനയിൽ രക്തക്കറകൾ മനുഷ്യരക്തമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും, രക്തഗ്രൂപ്പോ മരിച്ചയാളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന മറ്റ് വിവരങ്ങളോ വിശകലനം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എല്ലാവർക്കും പ്രവേശനമുള്ളതും പ്രകൃതിയുടെ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയവുമായ ഒരിടത്ത് 15 മാസങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഈ വസ്തുക്കൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞു എന്ന് കരുതുന്നതിനാൽ, ഈ സാഹചര്യം തെളിയിക്കപ്പെട്ടതായി കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഈ സാഹചര്യം പ്രതികൾക്കെതിരെ നിലനിൽക്കില്ല.

30. നാലാമത്തെ സാഹചര്യം തെളിയിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് ഈ കോടതി വിധിക്കുന്നു. സംഭവം നടന്ന സ്ഥലം പ്രോസിക്യൂഷന് അറിയാത്തതുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല, പക്ഷേ സംഭവം നടന്ന വീട് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് സംഭവസ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്കുള്ള അറിവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാകാം.

31. അങ്ങനെ, പ്രോസിക്യൂഷൻ നിരത്തിയ നാല് സാഹചര്യങ്ങളിൽ, രണ്ടും മൂന്നും പരിഗണനയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കണം. അവശേഷിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ, പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വത്തിന് അനുസൃതമായ ഒരു നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ ഒരു സാധ്യതയും അവശേഷിപ്പിക്കാത്തതും പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതൊഴികെ മറ്റെല്ലാ സാധ്യതകളെയും തള്ളിക്കളയുന്നതുമായ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ തെളിവു ശൃംഖല രൂപീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വിശകലനത്തിൽ, ***മുഷീർ ഖാൻ @ ബാദ്ഷാ ഖാനും മറ്റുള്ളവരും v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം***[7] എന്ന കേസിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ

7 (2010) 2 എസ്.സി.സി 748.

ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട സമീപനമാണ് നമ്മെ നയിക്കുന്നത്. വിധിയിലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ ഇവയാണ്:

> **"39.** സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ ഒരു കേസിൽ, സാഹചര്യങ്ങളുടെ പൂർണ്ണമായ ഒരു ശൃംഖലയാണ് നോക്കേണ്ടത്, അല്ലാതെ ഒരു പൂർണ്ണമായ ക്രമം ഉണ്ടാക്കാത്ത പൊട്ടിയതും ചിതറിയതുമായ കണ്ണികളല്ല. ഈ കേസ് പൂർണ്ണമായും സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, കോടതി ജാഗ്രതയോടെയുള്ള സമീപനം സ്വീകരിക്കണം, കാരണം സാഹചര്യത്തെളിവ് "അനുമാനപരമായ തെളിവാണ്", കൂടാതെ അത്തരം ഒരു കേസിൽ തെളിവ് സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുമാനിച്ചെടുക്കുന്നതാണ്.
>
> **40.** ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഫ്ലെച്ചർ മൗൾട്ടൺ ഒരിക്കൽ നിരീക്ഷിച്ചത്, "തെളിവ് എന്നാൽ കർശനമായ ഗണിതശാസ്ത്രസൂത്രവാക്യം എന്നല്ല അർത്ഥമാക്കുന്നത്" എന്നാണ്, കാരണം "അത് അസാധ്യമാണ്". എന്നിരുന്നാലും, ഒരു വിവേകമുള്ള മനുഷ്യനെ ഒരു നിശ്ചിത നിഗമനത്തിലെത്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന അത്തരം തെളിവാണ് തെളിവ് എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ, മറുവശത്ത്, ലോർഡ് കോൾറിഡ്ജ് താരതമ്യം ചെയ്തത്, "ഒരു ചിലന്തിവല പോലെ, നേരിയതും വായുവിനെപ്പോലെ അപ്രധാനവും നേരിയ സ്പർശനത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷമാവുന്നതും" എന്നാണ്. അത്തരം തെളിവുകൾ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ശക്തമായിരിക്കാമെങ്കിലും, അത് പ്രതിക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന വലിയ വിടവുകളും വിള്ളലുകളും അവശേഷിപ്പിച്ചേക്കാമെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ, സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ വിലയിരുത്തുന്നതിനായി ചില നിയമങ്ങൾ നിയമപരമായി വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്.
>
> **41.**എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ആദ്യത്തെ നിയമം, സാഹചര്യത്തെളിവുകളിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമപരമായ അനുമാനത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുതകൾ ന്യായമായ സംശയത്തിനതീതമായി വ്യക്തമായി തെളിയിക്കപ്പെടണം എന്നതാണ്. കൂറ്റം തെളിയിക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായും സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണെങ്കിൽ, പ്രതിക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വലയം അത് സൃഷ്ടിക്കണം. അത്തരം സാഹചര്യത്തെളിവുകളിൽ

നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന വസ്തുതകൾ പ്രതിയുടെ കുറ്റകൃത്യം ഒഴികെ മറ്റൊരു അനുമാനത്തിനും സാധ്യത നൽകാത്തതായിരിക്കണം. (*രാഘവ് പ്രാപണ്ണ ത്രിപാഠി v.സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി* [എ.ഐ.ആർ **1963** എസ്.സി **74 : (1963) 1** സി.ആർ.ഐ എൽ.ജെ **70**] കാണുക)

42. രണ്ടാമത്തെ തത്വം ഇതാണ്: തെളിവുകളുടെ ശൃംഖലയിലെ എല്ലാ കണ്ണികളും സംശയത്തിനതീതമായി തെളിയിക്കപ്പെടണം, കൂടാതെ അവ പ്രതിയല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും ആൾ കുറ്റക്കാരനാകാനുള്ള സാധ്യതയെ തിരസ്കരിക്കുകയും വേണം. (*യു.പി. v. ഡോ. രവീന്ദ്ര പ്രകാശ് മിത്തൽ* കേസ് കാണുക. [**(1992) 3** എസ്.സി.സി **300 : 1992** എസ്.സി.സി **(**സി.ആർ.ഐ**) 642 : 1992** സി.ആർ.ഐ എൽ.ജെ **3693**] , എസ്.സി.സി പേജ്. 309, ഖണ്ഡിക 20).

43. സാഹചര്യത്തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ അനുമാനവും മറ്റ് ഏതൊരു അനുമാനവുമായും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യത്തിലാണെങ്കിൽ, നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ അനുമാനത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത് എന്ന *അഷറഫ് അലി v. കിംഗ് എംപറർ* കേസിൽ **[21** സി.ഡബ്ല്യു.എൻ **1152 : 43** ഐ.സി **241] (**ഐ.സി**, 14-**ാം ഖണ്ഡികയിൽ **)** പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തത്വം നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

44. അടുത്ത തത്വം എന്തെന്നാൽ, കുറ്റം ചെയ്യ എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിന്, കുറ്റം ചാർത്തുന്ന വസ്തുതകൾ പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്തതും, പ്രതി കുറ്റം ചെയ്യ എന്നതൊഴികെ മറ്റൊരു ന്യായമായ സാധ്യതയിലും വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായിരിക്കണം.

45. ഈ കേസിലെ പോലെ, ഒരു കൊലപാതക കുറ്റം സാഹചര്യത്തെളിവുകൾ മാത്രം വെച്ച് തെളിയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ അനുമാനത്തിന് പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. *നിബരൺ ചന്ദ്ര റോയ് v. കിംഗ് എംപറർ* [**11** സി.ഡബ്ല്യു.എൻ **1085**] കേസിൽ ഒരു തോക്ക് കൊണ്ട് നിറയൊഴിച്ചതിനും ഒരു മനുഷ്യൻ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനും തൊട്ടുപിന്നാലെ, വെടിവെയ്പ്പ് നടന്ന സ്ഥലത്ത് പ്രതിയുടെ കയ്യിൽ തോക്ക് കണ്ടെത്തിയത് പ്രതിക്കെതിരായ ശക്തമായ സാഹചര്യത്തെളിവായിരിക്കാം എന്ന് വിധിച്ചു. എന്നാൽ അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കേണ്ട ഭാരം പ്രതിയുടെ മേലാണെന്ന് കരുതുന്നത് നിയമപരമായ പിഴവാണെന്നും ഈ കേസിൽ വ്യക്തമാക്കി. അതിനാൽ, തെളിവ് നിയമത്തിലെ 106-ാം വകുപ്പ്

പ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്ന അനുമാനത്തിന് സിവിൽ കേസുകളിലോ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞ ക്രിമിനൽ കേസുകളിലോ എത്ര ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നാലും, ഒരു കൊലപാതക വിചാരണയിൽ അത് നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ ശക്തമായ അനുമാനവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ വളരെ ദുർബലമാണ് എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

46.ഈ തത്വങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് *ഗോവിന്ദ റെഡ്ഡി v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മൈസൂർ* **[**എ.ഐ.ആർ **1960** എസ്.സി **29 : 1960** സി.ആർ.ഐ എൽ.ജെ **137]** കേസിൽ പിന്തുടർന്നത്. അവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജിമാർ, *ഹനുമന്ത് ഗോവിന്ദ് നർഗുണ്ട്കർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എം.പി.* കേസിൽ **[**എ.ഐ.ആർ **1952** എസ്.സി **343 : 1953** സി.ആർ.ഐ എൽ.ജെ **129]** പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തത്വങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു. എ.ഐ.ആർ പേജ് **30,** ഖണ്ഡിക 5-ൽ *ഗോവിന്ദ് റെഡ്ഡി* റിപ്പോർട്ടിലായി **[**എ.ഐ.ആർ **1960** എസ്.സി **29 : 1960** സി.ആർ.ഐ എൽ.ജെ **137]** ഉദ്ധരിച്ച *ഗോവിന്ദ്* കേസിലെ **[**എ.ഐ.ആർ **1952** എസ്.സി **343 : 1953** സി.ആർ.ഐ എൽ.ജെ **129]** റേഷ്യോ ഇപ്രകാരമാണ്:

> "5. ... '10 .... തെളിവുകൾ സാഹചര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളവയായ കേസുകളിൽ, [പ്രാഥമികമായി കുറ്റം ചെയ്ത എന്നതിലേക്ക് നയിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ] പൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം, കൂടാതെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വസ്തുതകളും പ്രതി കുറ്റം ചെയ്ത എന്ന അനുമാനവുമായി മാത്രം പൊരുത്തപ്പെടുന്നതായിരിക്കണം. കൂടാതെ, സാഹചര്യങ്ങൾ നിർണ്ണായക സ്വഭാവമുള്ളതും തെളിയിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതൊഴികെ മറ്റെല്ലാ അനുമാനങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ന്യായമായ സാധ്യതയും അവശേഷിക്കാത്ത വിധം പൂർണ്ണമായ ഒരു തെളിവുകളുടെ ശൃംഖല ഉണ്ടായിരിക്കണം, കൂടാതെ എല്ലാ മാനുഷിക സാധ്യതകളിലും പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തി [ചെയ്തത്] പ്രതിയാണെന്ന് [തെളിയിക്കപ്പെടുകയും] വേണം.'[*ഹനുമന്ത് ഗോവിന്ദ് നർഗുണ്ട്കർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എം.പി.*, എ.ഐ.ആർ **1952** എസ്.സി **343,** പേജ്. **345–46, 10-**ാം ഖണ്ഡികയിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ]. '

ഇതേ തത്വം *മോഹൻ ലാൽ പങ്കാസ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി.* കേസിലും [**(1974) 4** എസ്.സി.സി **607 : 1974** എസ്.സി.സി **(**സി.ആർ.ഐ**) 643 :** എ.ഐ.ആർ **1974** എസ്.സി **1144**] ഈ കോടതി പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ട്.'"

32. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ, കോടതിക്ക് മുൻപിൽ രണ്ട് സാഹചര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ: ഒന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും സാഹചര്യങ്ങൾ. അവ പരിഗണിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും എക്സി.പി-29 ചാർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുന്നോട്ട് വെച്ച വാദം പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ചാർട്ട് അനുസരിച്ച്, പ്രതികൾ സമാന സ്വഭാവമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സംഘത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്, കൂടാതെ വിചാരണക്കോടതി 2010 സെപ്റ്റംബർ 30-ലെ ശിക്ഷാ വിധിയിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഈ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ ഏകദേശം 111 കേസുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, കുറ്റപത്രം, മൊഴികൾ, അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവുകൾ എന്നിങ്ങനെ ഒരു രേഖയും റെക്കോർഡിൽ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ വിവരണം, നമ്പറുകൾ, വകുപ്പുകൾ, കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം എന്നിവ നൽകുന്ന ഒരു ചാർട്ട് മാത്രം കുറ്റസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ കണക്കിലെടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

33. ഒന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും സാഹചര്യങ്ങൾ ഈ കോടതി അംഗീകരിച്ച തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ അനുമാനത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, രണ്ടാമത്തെ സാഹചര്യം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, ഒന്നാമത്തെ സാഹചര്യം ഒന്ന് മാത്രം പ്രതികൾക്കെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നില്ല. ഏത് സാഹചര്യത്തിലും, ഒന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും സാഹചര്യങ്ങൾ തികച്ചും അപര്യാപ്തമാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അനുമാനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഒരു പൊരുത്തമുള്ള ശൃംഖല അവ രൂപീകരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, എതിർകക്ഷികൾക്ക് കോടതി സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകുകയും അവർക്കെതിരായ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരെ വെറുതെ വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റ് ഏതെങ്കിലും കേസിൽ കസ്റ്റഡി ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ അവരെ ഉടൻ മോചിപ്പിക്കണം.

34. അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു.

(സഹായം: മഹേന്ദ്ര യാദവ്, എൽ.ആർ.എ)